סדר התפילה · תפילות וסגולות

סידור נוסח תימן

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

סידור נוסח תימן

מקור הטקסט: אור ברסלב

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/סידור-נוסח-תימן/
הקובץ נוצר ב־19 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

שחרית 4
ברכות השחר 4
המהולל ופסוקי דזמרה 7
רפאני וברכות קרית שמע 11
שמונה עשרה 14
נפילת פנים ותחנון 21
סדר תחנון לשני וחמישי 22
סדר היום 26
שיר של יום 28
פיטום הקטורת ועלינו 34
מנחה 37
אשרי 37
תפילת העמידה 39
נפילת פנים והמזמורים 45
ערבית 48
ברכות ק'ש 48
שמונה עשרה 50
מזמורים ועלינו 56
ברכות 58
ברכת המזון 58

שחרית

ברכות השחר

מתוך אפליקציה תְּכֶלַאל – סידור תפילה בנוסח הקדום והזן של קהילות קודש תימן יע"א – בלדי

© כל הזכיות שמורות לארגון "אור ההלכה" להפצת מסורת חכמי תימן

טלפון: 02-6420535 דוא"ל: or@shtaygen.co.il / www.temanim.org

אדון העולמים. בעל הרחמים. גדול העצה. דרכו נערצה. הנוטה שחקים. והיוסד ארקים. זוהר העולם. חופש כל נעלם. טוב לקוראים. יסוד הנבראים. כבודו הנפלא. ללב נגלה. מרומם על כל ברכה ותהלה. נורא עלילה. סומך נופלים. עונה מתפללים. פודה עשוקים. צופה מעמקים. קורא הדורות. רוכב ערבות. שומע תפלות. תמים הפעלות:

שמע יי קולי בשיחי. בהתעטף לפניך רוחי ונשמתי. ותפל נא תחנתנו לפניך. ותשמע צעקתנו ממעונך. ותהיה תפלתנו רצויה לפניך. כקטרת סמים על מזבחך.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. לטהר מערכי רעיוני. ולכונן מענה לשוני. ותחשכני מזדונות. ותנקני משגיונות. ותמחול לי כל עונות. ותהיה עם לבבי בעת מחשבי. ועם פי בעת הטיפי. ועם ידי בעת מעבדי. ועם רגלי בעת הלוכי. ואל אומר לפניך דבר שלא כרצונך. וגער בשטן ואל יבהילני. וביצר (ה)רע ואל יכשילני. והאר פניך אלי. ונתת מהודך עלי. וקבל תחנתי. ורצה בהשתחויתי. ועזרני על דבר כבוד שמך וחנני. בזאת אדע כי עשית עמדי חסד וכי חפצת בי. ותציבני לעמוד לפניך לעולם: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יי צורי וגאלי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר יצר את האדם בחכמה. וברא בו נקבים נקבים וחללים חללים. מהם סתומים ומהם פתוחים. שאם יסתם אחד מהם או יפתח אינו יכול להתקים אפלו שעה אחת. ברוך אתה יי. רופא כל בשר ומפליא לעשות:

אלהי. הנשמה שנתת בי טהורה. אתה בראתה. ואתה יצרתה. ואתה נפחתה בי. ואתה משמרה בקרבי. ואתה עתיד לטלה ממני ואתה עתיד להחזירה בי לעתיד לבא. וכל זמן שהנשמה בקרבי מודה (האשה תאמר: מודה) אני לפניך יי אלהי רבון כל המעשים. ברוך אתה יי. המחזיר נשמות לפגרים מתים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. הנותן לשכוי בינה להבין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. פוקח עורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. מתיר אסורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. מלביש ערומים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. זוקף כפופים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. רוקע הארץ על המים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. המכין מצעדי גבר:
בתשעה באב אינו מברך ברכה זו:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. שעשה לי כל צרכי:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אוזר ישראל בגבורה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. עוטר ישראל בתפארה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. שלא עשני גוי:
האשה תאמר: שלא עשני גויה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. שלא עשני עבד:
האשה תאמר: שלא עשני שפחה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. שלא עשני אשה:
האשה תאמר בלא שם ומלכות: ברוך שעשני כרצונו:
בתשעה באב, וכן אם לא ישן כל הלילה אינו מברך הברכה הבאה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. המעביר שינה מעינינו ותנומה מעפעפינו. יהי רצון מלפניך יי אלהינו שתרגילנו לדבר מצוה. ואל תרגילנו לדבר עברה. ותשלט בנו יצר טוב. ואל תשלט בנו יצר רע. ותחזקנו במצותיך. ותתן חלקנו בתורתך. ותתננו לחן לחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו. ותגמלנו חסדים טובים מלפניך. ברוך אתה יי. גומל חסדים טובים:
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתצילנו היום הזה ובכל יום ויום. מעזי פנים. מעזות פנים. מאדם רע. מיצר רע. מחבר רע. משכן רע. מפגע רע. מעין הרע. מלשון הרע. מעדות שקר. משנאת הבריות. מעלילה. ממיתה משנה. מחלאים רעים. ממקרים רעים. מגזרות קשות. מדין קשה. מבעל דין קשה. בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית. ומדינה של־גיהנם:
רבון העולמים. אלהי האלהים ואדני האדנים. אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו. ולהיות כהנים בעבודתם. ולוים בדוכנם. וישראל במעמדם. ועתה בעונותינו חרב בית המקדש. ובטל התמיד. ואין לנו לא כהן בעבודתו. ולא לוי בדוכנו. ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו.
לכן, יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהיה שיח שפתותינו זה, חשוב ומקבל ומרצה לפניך, כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו. ועמדנו על מעמדו. ונאמר ושחט

אתו. על ירך המזבח. צפנה לפני יי. וזרקו. בני אהרן הכהנים את דמו. על המזבח סביב:
ונתח אתו לנתחיו. ואת ראשו ואת פדרו. וערך הכהן אתם. על העצים אשר על האש.
אשר על המזבח: והקרב והכרעים ירחץ במים. והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה.
עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה: ונאמר זאת התורה. לעלה למנחה. ולחטאת ולאשם.
ולמלואים. ולזבח השלמים:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו על דברי תורה:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו. ובפיפיות עמך כל בית ישראל. ונהיה אנחנו.
וצאצאינו. וצאצאי עמך כל בית ישראל יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה. ברוך אתה יי.
נותן התורה:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל העמים. ונתן לנו את תורתו. ברוך
אתה יי. נותן התורה:

וידבר יהוה אל־משה לאמר: צו את־בני ישראל ואמרת אלהם את־קרבני לחמי לאשי ריח
ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים
בני־שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד: את־הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין: עלת
תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה: ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש
הסך נסך שכר ליהוה: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה
אשה ריח ניחח ליהוה:

וערבה ליהוה. מנחת יהודה וירושלם. כימי עולם. וכשנים קדמניות:

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר. כה תברכו את בני ישראל.
אמור להם:

יברכך יי וישמרך:

יאר יי | פניו. אליך ויחנך:

ישא יי | פניו אליך. וישם לך שלום:

ושמו את שמי על בני ישראל. ואני אברכם:

אלו דברים שאין להם שעור. הפאה. והבכורים. והראיון. וגמילות חסדים. ותלמוד תורה.
ואלו דברים שאדם אוכל פרותיהן בעולם הזה והקרן קימת לו לעולם הבא. כבוד אב
ואם. וגמילות חסדים. והבאת שלום בין אדם לחברו ותלמוד תורה כנגד כלם:

אמר רבי זירא בנות ישראל הן החמירו על עצמן, שאפלו רואות דם טפה כחרדל יושבות
עליה שבעת ימי נקים.

תנא דבי אליהו: כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן העולם הבא. שנאמר: הליכות עולם לו: אל תקרי הליכות, אלא הלכות. אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר: וכל בניך למודי יי. ורב שלום בניך:
לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ומודה על האמת. ודובר אמת בלבבו. ישכים ויאמר: רבון כל העולמים. לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים. מה אנו. מה חיינו. מה חסדנו. מה צדקנו. מה מעשנו. מה נאמר לפניך יי אלהינו. הלא הגבורים כאין לפניך. ואנשי השם כלא היו. וחכמים כבלי מדע. ונבונים כבלי השכל. כי רוב מעשינו תהו. וימי חיינו הבל לפניך. כמו שכתוב בדברי קדשך: ומותר האדם מן הבהמה אין. כי הכל הבל. לבד הנשמה הטהורה שהיא עתידה לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך. וכל הגוים כאין נגדך. שנאמר: הן גוים כמר מדלי. וכשחק מאזנים נחשבו. הן איים כדק יטול: אבל אנחנו עמך בני בריתך. בני אברהם אוהבך. שנשבעת לו בהר המוריה. זרע יצחק עקידך שנעקד על גבי מזבחך. עדת יעקב בנך בכורך. שמאהבתך שאהבת אתו ומשמחתך ששמחת בו קראת אותו ישראל וישרון.
לפיכך, אנו חיבים להודות לך. ולשבחך ולפארך ולרוממך. ולתן הודאה ושבח לשמך. וחיבים אנו לומר לפניך בכל יום ערב ובקר, שמע, ישראל, יי | אלהינו, יי | אחד: אשרנו מה טוב חלקנו. מה נעים גורלנו. מה יפה מאד ירשתנו. אשרנו שאנו משכימים ומעריבים ואומרים: שמע, ישראל, יי | אלהינו, יי | אחד:
אתה הוא קודם שנברא העולם. אתה הוא אחר שנברא העולם. אתה הוא אל בעולם הזה. ואתה הוא אל לעולם הבא. אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון. קדש את שמך הגדול והקדוש בעולמך ובישועתך תרום ותגביה קרננו. ברוך מקדש שמו ברבים:
אתה הוא יי לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם, הארץ וכל אשר עליה, הימים וכל אשר בהם, ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים: אתה הוא יי האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים, ושמת שמו אברהם: ואתה הוא ושנותיך לא יתמו:
יי מלך. יי מלך. יי ימלך לעלם ועד: ברוך יי לעולם אמן ואמן:

המהולל ופסוקי דזמרה

המהלל לעולם ולעולמי עולמים, אנו עבדיך לך מודים, יודעים ומעידים ומגידים, שאין אלוה בלתך, ואין אלוה זולתך, ואין אלוה כערכך, ואין אלוה כיוצא בך, ואין אלוה אלא אתה לבדך. ככתוב בתורתך: אתה הראת לדעת. כי יי הוא האלהים. אין עוד מלבדו:

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך אומר ועושה. ברוך גוזר ומקים. (ברוך מושיע ומרחם.) ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הבריות. ברוך מעביר אפלה ומביא אורה. ברוך משלם שכר טוב ליראיו. ברוך שאין לפניו לא עולה ולא שכחה. לא כזב ולא מרמה. לא משוא פנים ולא מקח שחד. ברוך אל חי לעד וקים לנצח. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל המהלל בפי עמו. משבח ומפואר בלשון כל חסידיו ועבדיו. ובשירי דוד בן ישי עבדך משיחך נהללך יי אלהינו בשבחו ובזמירו. נודך ונשבחך נפארך נמליכך נזכיר שמך מלכנו אלהינו, יחד. יחיד חי העולמים. משבח ומפואר עדי עד שמו. ברוך אתה יי. מלך מהלל בתשבחות: (אמן)

מזמור לתודה הריעו ליהוה כל־הארץ: עבדו את־יי בשמחה באו לפניו ברננה: דעו כי יי הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו: באו שעריו | בתודה חצרתיו בתהלה הודו־לו ברכו שמו: כי־טוב יי לעולם חסדו ועד־דר ודר אמונתו:

יהי כבוד יי לעולם. ישמח יי במעשיו: יהי שם יי מברך. מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו. מהלל שם יי: רם על כל גוים יי על השמים כבודו: יי שמך לעולם. יי זכרך לדר ודר: יי בשמים הכין כסאו. ומלכותו בכל משלה: ישמחו השמים ותגל הארץ. ויאמרו בגוים יי מלך: יי מלך. יי מלך. יי ימלך לעלם ועד: יי מלך עולם ועד. אבדו גוים מארצו: יי הפיר עצת גוים. הניא מחשבות עמים: עצו עצה ותפר. דברו דבר ולא יקום. כי עמנו אל: רבות מחשבות בלב איש. ועצת יי היא תקום: עצת יי לעולם תעמד. מחשבות לבו לדר ודר: כי הוא אמר ויהי. הוא צוה ויעמד: כי בחר יי בציון. אוה למושב לו: כי יעקב בחר לו יה. ישראל לסגלתו: כי לא יטש יי עמו. ונחלתו לא יעזב: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: יי הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: יי צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות. אשרי אדם בטח בך: אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו. אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל־יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועזוז נוראתיך יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב־טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדל־חסד: טוב־יי לכל ורחמיו על־כל־מעשיו: יודוך יי כל־מעשיך וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע | לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל־עלמים וממשלתך בכל־דור ודור: סומך יי לכל־הנפלים וזוקף לכל־הכפופים: עיני־כל אליך ישברו ואתה נותן־להם את־אכלם בעתו: פותח את־ידך ומשביע לכל־חי רצון:

צדיק יי בכל־דרכיו וחסיד בכל־מעשיו: קרוב יי לכל־קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון־יראיו יעשה ואת־שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את־כל־אהביו ואת כל־הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל־בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה. מעתה ועד עולם. הללויה:

הללויה. הללי נפשי את־יי: אהללה יי בחיי אזמרה לאלהי בעודי: אל־תבטחו בנדיבים בבן־אדם | שאין לו תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנתיו: אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על־יי אלהיו: עשה | שמים וארץ את־הים ואת־כל־אשר־בם השמר אמת לעולם: עשה משפט | לעשוקים נתן לחם לרעבים יי מתיר אסורים: יי | פקח עורים יי זקף כפופים יי אהב צדיקים: יי שמר את־גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות: ימלך יי | לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

הללויה. | כי־טוב זמרה אלהינו כי־נעים נאוה תהלה: בונה ירושלים יי נדחי ישראל יכנס: הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם: מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: גדול אדונינו ורב־כח לתבונתו אין מספר: מעודד ענוים יי משפיל רשעים עדי־ארץ: ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור: המכסה שמים | בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר: נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: לא בגבורת הסוס יחפץ לא־בשוקי האיש ירצה: רוצה יי את־יראיו את־המיחלים לחסדו: שבחי ירושלם את־יי הללי אלהיך ציון: כי־חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך: השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך: השלח אמרתו ארץ עד־מהרה ירוץ דברו: הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר: משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד: ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו־מים: מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: לא עשה כן | לכל־גוי ומשפטים בל־ידעום הללויה:

הללויה. | הללו את־יי מן־השמים הללוהו במרומים: הללוהו כל־מלאכיו הללוהו כל־צבאיו: הללוהו שמש וירח הללוהו כל־כוכבי אור: הללוהו שמי השמים והמים אשר | מעל השמים: יהללו את־שם יי כי הוא צוה ונבראו: ויעמידם לעד לעולם חק־נתן ולא יעבור: הללו את־יי מן־הארץ תנינים וכל־תהמות: אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו: ההרים וכל־גבעות עץ פרי וכל־ארזים: החיה וכל־בהמה רמש וצפור כנף: מלכי־ארץ וכל־לאמים שרים וכל־שפטי ארץ: בחורים וגם־בתולות זקנים עם־נערים: יהללו | את־שם יי כי־נשגב שמו לבדו הודו על־ארץ ושמים: וירם קרן | לעמו תהלה לכל־חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

הללויה. | שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: ישמח ישראל בעשיו בני־ציון יגילו במלכם: יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו־לו: כי־רוצה יי בעמו יפאר ענוים

בישועה: יעלזו חסידים בכבוד ירננו על־משכבותם: רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים: לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם | משפט כתוב הדר הוא לכל־חסידיו הללויה:

הללויה. | הללו־אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועגב: הללוהו בצלצלי־שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

ברוך יי לעולם. אמן ואמן:

ימלך יי לעולם אמן ואמן:

ויברך דויד את־יי לעיני כל־הקהל ויאמר דויד ברוך אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד־עולם: לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי־כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל | לראש: והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: ויברכו שם כבודך ומרומם על־כל־ברכה ותהלה:

ויושע יי ביום ההוא את־ישראל מיד מצרים וירא ישראל את־מצרים מת על־שפת הים: וירא ישראל את־היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את־יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

אז ישיר־משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי־לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים־סוף: תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו־אבן: ימינך יי נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו־נד נזלים קפאו תהמת בלב־ים: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים: מי־כמכה באלם יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם־זו גאלת נהלת בעזך אל־נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד־יעבר עמך יי עד־יעבר עם־זו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך: יהוה | ימלך לעלם ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עלהם את־מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים:

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את־התף בידה ותצאן כל־הנשים אחריה בתפים ובמחלת: ותען להם מרים שירו ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: ויסע משה את־ישראל מים־סוף ויצאו אל־מדבר־שור וילכו שלשת־ימים במדבר ולא־מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על־כן קרא־שמה מרה: וילנו העם על־משה לאמר מה־נשתה: ויצעק אל־יי ויורהו יהוה עץ וישלך אל־המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ויאמר אם־שמוע תשמע לקול | יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל־חקיו כל־המחלה אשר־שמתי במצרים לא־אשים עליך כי אני יהוה רפאך:

רפאני וברכות קרית שמע

רפאני יי וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה: ואמרת ביום ההוא אודך יי כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני: הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת, יה יי. ויהי לי לישועה: ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו: אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני: מהלל אקרא יי ומאיבי אושע: כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: על כן אודך יי בגוים ולשמך אזמר: זמרו יי כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ: צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יי קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: כי ליהוה המלוכה. ומשל בגוים: ועלו מושעים בהר ציון. לשפט את הר עשו. והיתה ליהוה המלוכה: והיה יי. למלך על כל הארץ. ביום ההוא. יהיה יי. אחד, ושמו אחד: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי: לישועתך קויתי יי:

ישתבח שמך לעד מלכנו, המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ. כי לך נאה יי אלהינו שיר ושבח, הלל וזמרה, ברכות והודאות נצח וגבורה. גדלה תהלה ותפארת עז ומלכות וממשלה, מעתה ועד עולם. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מלך גדול התשבחות. אל ההודאות, אדון כל המעשים. הבוחר בשירי זמרה חי העולמים: (אמן)

יתגדל ויתקדש שמיה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותיה וימלוך מלכותיה ויצמח פרקניה ויקרב משיחיה ויפרוק עמיה. בחייכון וביומיכון ובחייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) ומיד אומרים הציבור והשליח ציבור עמהם: יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: ואומר שליח ציבור לבדו: יתברך: (אמן). וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמיה דקדשא בריך הוא.

(אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן)

כשמתפלל יחיד, אומר כאן:

ברכי נפשי את יי המבורך:

ברוך יי המבורך לעולם ועד:

וממשיך: "**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, יוצר אור**" **וכו**'

שליח ציבור אומר:

ברכו את יי המבורך:

ועונים הציבור והוא עמהם:

ברוך יי המבורך לעולם ועד:

ואומר שליח ציבור בקול רם ובנעימה, והציבור אומרים עמו בלחש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, יוצר אור ובורא חשך, עשה שלום ובורא את הכל. המאיר לארץ ולדרים עליה המחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית. מה רבו מעשיך | יי. כלם בחכמה עשית. מלאה הארץ קנינך. המלך המרומם (נ"א: המרומם) שמו לבדו מאז, המשבח והמפואר והמתנשא וטוב מימות עולם. אלהי עולם מלכנו, ברחמיך הרבים רחם עלינו, אדון עזנו, צור משגבנו, מגן ישענו, משגב בעדנו. אל ברוך גדול דעה. התקין ופעל זהרי חמה. טוב יצר כבוד לשמו. מאורות נתן סביבות עזו. פנות צבאות קדושים רוממי שדי. תמיד יספרו לאל קדשתו. תתברך יי אלהינו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. ועל כל שבח מעשה ידיך. ומארת אשר יצרת המה יפארוך סלה:

תתברך לעד צורנו מלכנו וגואלנו, בורא קדושים. ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים. אשר משרתיו עומדים ברום עולם ומשמיעים את קולם יחד, בדברי אלהים חיים ומלך עולם. כלם אהובים, כלם ברורים, כלם גבורים, עושים באימה רצון קוניהם באהבה. כלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה, ונותנים רשות זה לזה, להקדיש לצורם בנחת רוח, בשפה ברורה ובנעימה טהורה. כלם כאחד עונים ביראה ואומרים: (יחיד אומר: קדשת יי צבאות וכו') קדוש. קדוש. קדוש יי צבאות. מלא כל הארץ כבודו: והאופנים וחיות הקדש יחד מתנשאים לעמתם. משבחים ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך, נעימות יתנו. למלך אל חי וקים, זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות, עושה חדשות, זורע צדקות, מצמיח ישועות, אדון הנפלאות. המחדש

בכל יום תמיד מעשה בראשית. כאמור, לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו. התקנת מאורות לשמח עולם. ברוך אתה יי. יוצר המאורות: (אמן)

אהבת עולם אהבתנו יי אלהינו. חמלה גדולה יתרה חמלת עלינו. אבינו מלכנו, בעבור שמך ובעבור אבותינו אשר בטחו בך, ותלמדנו חקי חיים, כן תחננו אבינו אב הרחמן. המרחם, רחם נא עלינו. ותן בלבנו להבין, להשכיל, לשמוע, ללמוד וללמד, לשמור ולעשות ולקים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו במצותיך. ודבק בלבנו יראתך. ויחד לבבנו לאהבה את שמך. ומלוך עלינו אתה לבדך כי שם קדשך באמת נקרא עלינו. בעבור שמך האל הגדול הגבור והנורא. מהרה באהבה תרום קרננו ותושיענו למען שמך. בך בטחנו לא נבוש ובשמך חסינו לא נכלם ולא נכשל עד עולמי עד כי אבינו מלכנו אתה. נגילה ונשמחה בישועתך. רחמיך יי אלהינו וחסדיך אל יעזבונו נצח סלה ועד. והבא עלינו ברכה ושלום מארבע כנפות הארץ. והוליכנו מהרה קוממיות לארצנו. כי בנו בחרת מכל עם ולשון. וקרבתנו לשמך הגדול להודות לך, וליחדך, ולרוממך ולאהבה את שמך, ברוך אתה יי. הבוחר בעמו ישראל באהבה:

שמע, ישראל, יי, אלהינו, יי, אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על־לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על־ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על־מזזות ביתך ובשעריך:

והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את־יי אלהיכם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: ונתתי מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן־יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף־יי בכם ועצר את־השמים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יי נתן לכם: ושמתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם אתם לאות על־ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את־בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על־מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבתיכם לתת להם כימי השמים על־הארץ: ויאמר יי אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על־כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו

וזכרתם את־כל־מצות יי ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר־אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את־כל־מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם:

ואומרים בלחש: אמת.

וחוזר ש"ץ בקול רם ואומר: יי אלהיכם.

אמת ויציב, ונכון, וקים, וישר, ונאמן, ואהוב, וחביב, ונחמד, ונעים, ונורא, ואדיר, ומתקן, ומקבל, וטוב, ויפה, הדבר הזה עלינו לעולם ועד. אמת אלהי עולם מלכנו, צור יעקב מגן ישענו. לדור ודור, הוא קים, ושמו קים. כסאו נכון, ומלכותו ואמונתו קימת. דבריו חיים ונאמנים לעד ולעולמי עולמים. עלינו ועל אבותינו, על בנינו, ועל כל דורותינו על הראשונים ועל האחרונים, דבר טוב וקים באמת חק ולא יעבור. אמת שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו, מלכנו ומלך אבותינו, גואלנו וגאל את אבותינו, יוצרנו וצור ישועתנו, פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך, ואין לנו אלהים עוד זולתך:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם. מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל דור ודור. ברום עולם מושבך. ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ. אמת אשרי איש אשר ישמע אל מצותיך, ותורתך ודברך ישים על לבו. אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור לריב ריבם לאבות ובנים. אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון, ומבלעדיך אין לנו מושיע. אמת ממצרים גאלתנו יי אלהינו. מבית עבדים פדיתנו. כל בכורי מצרים בדבר הרגת. ובכורך גאלת. וים סוף בקעת. וזדים טבעת. וידידים עברו מים. ויכסו מים צריהם, עד אחד מהם לא נותר. ועל זאת שבחו גאולים ורוממו לאל, ונתנו ידידים שירות זמירות תשבחות למלך אל חי וקים, רם ונשא, גדול גבור ונורא. משפיל גאים עדי ארץ. מגביה שפלים עד מרום. מוציא אסירים. פודה ענוים. עוזר דלים. ועונה לעמו ישראל בעת שועם אליו, תהלה לאל עליון ברוך הוא. משה וכל בני ישראל לך אמרו. שירה בשמחה רבה אמרו כלם: מי כמכה באלם יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: יי ימלך לעלם ועד: ונאמר, גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל: ברוך אתה יי. גאל ישראל:

שמונה עשרה

אדני שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי. אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדל הגבר והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל. זוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם:

בעשי"ת מוסיפים: זכרנו לחיים. אל מלך חפץ בחיים. כתבנו בספר חיים. למענך אלהים חיים אל חי:

מלך רחמן מושיע ומגן. ברוך אתה יי. מגן אברהם:

אתה גבור לעולם, אדני. מחיה מתים אתה (נ"א אתה). רב להושיע.

בקיץ: מוריד הטל.

בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם.

מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. רופא חולים סומך נופלים מתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות. ומי דומה לך. ממית ומחיה:

בעשי"ת מוסיפים: מי כמוך אב הרחמן. זוכר יצוריו ברחמים לחיים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי. מחיה המתים:

קדושה

סדר הקדושה לחזרת הש"ץ

נקדישך ונעריצך ונשלש לך קדשה משלשת כדבר האמור על יד נביאך: וקרא זה אל זה ואמר: ועונין הציבור והשליח ציבור יחד: קדוש. קדוש. קדוש יי צבאות. מלא כל הארץ כבודו: ואומר השליח ציבור לבדו: כבודו והודו מלא העולם כלו ומשרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו: ועונין הציבור והשליח ציבור יחד: משבחים ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו: ואומר השליח ציבור לבדו: ממקומך מלכנו תופיע ותתנשא ותמלוך עלינו כי מחכים אנו לך. מתי תמלוך בציון בקרוב בחיינו ובימינו. ועונין הציבור: אמן. ואומר השליח ציבור לבדו: תשכון תתגדל ותתקדש בתוך ירושלם עירך לדור ודור ולנצח נצחים ועינינו תראינה במלכות עזך כדבר האמור בשירי קדשך על יד דוד עבדך משיח צדקך: ועונין הציבור והשליח ציבור יחד: ימלך יי לעולם אלהיך ציון. לדר ודר הללויה: ואומר השליח ציבור לבדו: לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. שבחך יי אלהינו מפינו לא ימוש כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי. האל הקדוש:

וממשיך "אתה חונן" וכו'

בעשרת ימי תשובה הש"צ אומר כאן "ובכן" וכו'

אתה קדוש. ושמך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אתה יי. האל הקדוש:

וממשיך "אתה חונן" וכו'

בעשרת ימי תשובה אומר כאן "ובכן" וכו'

ובכן לעשי"ת

ובכן, יתקדש שמך יי אלהינו על ישראל עמך: ובכן, תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך. ואימתך על כל מה שבראת. ויירָאוך כל המעשים. וישתחוו לפניך כל הברואים. ויעשו

כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון מלפניך. עז בידך וגבורה בימינך. ושמך נורא על כל מה שבראת: ובכן, תן כבוד לעמך. תהלה ליראיך. תקוה לדורשיך. פתחון פה למיחלים לך. שמחה לארצך. ששון לעירך. צמיחות קרן לדוד עבדך. ועריכת נר לבן ישי משיחך: ואז. צדיקים יראו וישמחו. וישרים יעלוזו. וחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה כלה כעשן תכלה. כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ ומלכות העליזה מהרה תעקור ותשבור: ותמלוך אתה הוא יי אלהינו מהרה על כל מעשיך. בירושלם עירך ובהר ציון משכן כבודך. ונגד זקניך כבוד, ככתוב וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יי צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד: ונאמר יי ימלך לעלם ועד: ונאמר: ויגבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש נקדש בצדקה. ברוך אתה יי. המלך הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש בינה. חננו מאתך דעה ובינה והשכל. ברוך אתה יי. חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבנו מלכנו לעבודתך. והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי. הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלכנו כי פשענו. כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יי. חנון ומרבה לסלוח:

ראה בעניינו. וריבה ריבנו. ומהר לגאלנו כי אל מלך גואל חזק אתה. ברוך אתה יי. גואל ישראל:

בתענית ציבור

בתענית ציבור, אומר שליח ציבור כשמתפלל בקול רם:

עננו יי אלהינו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אנחנו. אל תסתר פניך ממנו ואל תעלם אזנך משמוע תפלתנו. והיה קרוב לשועתנו. טרם נקרא ואתה תענה. טרם נדבר ואתה תשמע. כדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אתה עונה בכל עת צרה וצוקה פודה ומציל מכל צרה. ברוך אתה יי. העונה בעת צרה: עד כאן

רפאנו יי אלהינו ונרפא. הושיענו ונושעה. והעלה רפואה שלמה לכל תחלואינו. כי אל רופא רחמן אתה. ברוך אתה יי. רופא חולי עמו ישראל:

בקיץ:

ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו. וברך את שנתינו (נ"א שנותינו) בטללי רצון ברכה ונדבה כשנים הטובות. ברוך אתה יי. מברך השנים:

וממשיך ואומר: "תקע בשופר" וכו'

בחורף:

ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו. וברך את שנתינו (נ"א שנותינו) ותן טל ומטר על פני האדמה. ושבע את העולם כלו מטובך. ורוה פני תבל מעשר מתנות ידיך. ושמרה והצילה יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה מכל מיני משחית. ומכל מיני פורעניות. ותן לה אחרית ותקוה ושובע ושלום וברכה כשנים הטובות. ברוך אתה יי.

מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נס לקבץ את כל גליותינו מארבע כנפות הארץ לארצנו. ברוך אתה יי. מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה. ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה. ומלוך עלינו אתה לבדך ברחמים בצדק ובמשפט. ברוך אתה יי. מלך אוהב צדקה ומשפט:

בעשרת ימי תשובה חותם במקום "מלך אוהב צדקה ומשפט": המלך המשפט:

למשמדים אל תהי תקוה. כל המינים והמוסרים כרגע יאבדו. ומלכות זדון תעקור ותשבור מהרה בימינו. ברוך אתה יי. שובר אויבים ומכניע זדים:

על הצדיקים. ועל החסידים. ועל גרי הצדק. ועל שארית עמך בית ישראל יהמו רחמיך יי אלהינו. ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת. ושים חלקנו עמהם. לעולם לא נבוש. כי בשמך בטחנו ולישועתך נשענו. ברוך אתה יי. משען ומבטח לצדיקים:

בתשעה אב

בתשעה אב אומרים במקום תשכון:

רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלם עירך העיר האבלה החרבה השוממה הנתונה ביד זרים היושבת וראש לה חפוי כאשה עקרה שלא ילדה. ויבלעוה לגיונים וייִרשוה עובדי פסילים. ויתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ. על כן ציון במרר תבכה. וירושלם תתן קולה. לבי לבי על חלליהם. מעי מעי על הרוגיהם. ראה יי והביטה ורחם שוממותיה ונחמיה. כי אתה יי באש הצתה. ובאש אתה עתיד לבנותה. ככתוב: ואני אהיה לה נאם יי. חומת אש סביב. ולכבוד אהיה בתוכה. ברוך אתה יי. בונה ירושלם:

וממשיך ואומר: "את צמח"

תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת. ובנה אותה בנין עולם במהרה בימינו. ברוך אתה יי. בונה ירושלים:

את צמח דוד מהרה תצמיח. וקרנו תרום בישועתך. ברוך אתה יי. מצמיח קרן הישועה:

שמע קולנו יי אלהינו. חוס ורחם עלינו. וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. בתענית ציבור אומרים כאן הציבור בתפילת לחש עננו. ואם לא אמרו וכבר חתם אינו חוזר.

עננו יי אלהינו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אנחנו. אל תסתר פניך ממנו ואל תעלם אזנך משמוע תפלתנו. והיה קרוב לשועתנו. טרם נקרא ואתה תענה. טרם נדבר ואתה תשמע. כדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה יי. שומע התפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל. ולתפלתם שעה. והשב העבודה אל דביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם מהרה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

יעלה ויבוא

בראש חדש, יום טוב, חול המועד, מוסיף

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא, יגיע, יראה, ירצה, ישמע, יפקד, יזכר (לפניך) זכרוננו, זכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, זכרון משיח בן דוד עבדך, זכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפלטה, לטובה, לברכה, לחן, לחסד ולרחמים.

בראש חדש ביום ראש החדש הזה,

בחוהמ"ע פסח ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג המצות הזה,

בחוהמ"ע סוכות ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג הסכות הזה,

לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. פקדנו בו לברכה. הושיענו בו לחיים. בדבר ישועה ורחמים. חוס וחננו, ורחם עלינו. ומלטנו בו מכל צרה ויגון, ושמחנו בו שמחה שלמה, כי אל מלך רחום וחנון אתה:

ותרצנו. ותחזינה עינינו בשובך לנוך לציון ברחמים כמאז. ברוך אתה יי. המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדר ודר נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. על נשמותינו הפקודות לך. על נסיך ונפלאותיך שבכל עת ועת, ערב ובקר וצהרים.

מודים דרבנן

בחזרת התפילה אומרים הציבור מודים דרבנן:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו אלהי כל בשר יוצרנו ויוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיתנו וקימתנו. כן תחיינו ותחננו. ותאסף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעבדך ולעשות רצונך בלבב שלם. על שאנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:

על הניסים

בחנוכה אומר

על הנסים ועל הגבורות, ועל המלחמות ועל התשועות, ועל הפדות ועל הפרקן, שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה:

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך בית ישראל, לבטלם מתורתך, ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. ומסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, ופשעים ביד עושי תורתיך. ועשית לך שם גדול בעולמך. ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם נסים וגבורות, כך עשה עמנו נסים וגבורות, בעת ובעונה הזאת:

בפורים אומר

על הנסים ועל הגבורות ועל התשועות שעשית עמנו ועם אבותינו בימים ההם בזמן הזה. בימי מרדכי ואסתר כשעמד המן הרע על עמך בית ישראל ובקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן. טף ונשים ביום אחד ושללם לבוז. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. ודנת את דינם. ורבת את ריבם. ונקמת את נקמתם. והפרת את עצתו. וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אתו ואת בניו על העץ. ועשית לך שם גדול בעולמך. ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם פלא ונסים כך עשה עמנו נסים וגבורות בעת ובעונה הזאת. ועל כלם יי אלהינו אנו מודים לך: הטוב, כי לא כלו רחמיך. המרחם, כי לא תמו חסדיך. כל החיים יהללו את שמך הגדול כי טוב האל הטוב.

בעשי"ת מוסיפים:

זכור רחמיך יי אלהינו וכבוש כעסך וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ברוך אתה יי. הטוב שמך ולך נאה להודות:

ברכת כהנים

אם אין כהנים, אומר שליח ציבור בקול רם:

אלהינו ואלהי אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה האמורה לאהרן ולבניו הכהנים עם קדושיך כאמור:

יברכך יי וישמרך: (כן יהי רצון)

יאר יי | פניו. אליך ויחנך: (כן יהי רצון)

ישא יי | פניו אליך. וישם לך שלום: (כן יהי רצון)

ושמו את שמי על בני ישראל. ואני אברכם:

ואומר "שים שלום" וכו'
כשהכהנים עולים לדוכן מתפללים תפילה זו בלחש:
יהי רצון מלפניך יי אלהינו, שתהיה הברכה שצויתנו לברך את עמך ישראל, ברכה שלמה. ואל יהי בה מכשול ועון מעתה ועד עולם:
כשמברכים שני כהנים (גם כשאחד מהם קטן) או יותר (גם כשאחד מהם קטן), המארי או הגדול שבציבור אומר: כהנים:
והכהנים מברכים בקול רם:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו בקדשתו שלאהרן. וצונו לברך את עמו ישראל באהבה: (אמן)
מקרא הש"צ הכהנים מלה במלה ומתחילים הכהנים: "יברכך". והשליח ציבור ממשיך: "יי":
יברכך. יי. וישמרך (אמן):
יאר. יי. | פניו. אליך. ויחנך (אמן):
ישא. יי. | פניו. אליך. וישם. לך. שלום (אמן):
ובעוד השליח ציבור אומר ברכת שים שלום, אומרים הכהנים בלחש:
עשינו מה שגזרת עלינו. עשה עמנו מה שהבטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים. וברך את עמך את ישראל:
מי שחלם חלום ונפשו עגומה עליו יטיבנו בפני ג', או יאמר בשעת נשיאת כפים נוסח זה (ורק בזמן שמאריכים בניגון התיבות עיין ש"ע סימן ק"ל)
רבונו שלעולם. אני שלך וחלומותי שלך. חלום חלמתי ואיני יודע מה הוא. אם טובים הם חזקם ואמצם כחלומו שליוסף. ואם צריכים רפואה רפאם כמי מרה על ידי משה. וכמרים מצרעתה. וכחזקיהו מחליו. וכמי יריחו על ידי אלישע. וכשם שהפכת קללת בלעם הרשע לברכה כן הפוך כל חלומותי עלי לטובה לחיים ולשלום:
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים. עלינו ועל ישראל עמך. וברכנו כלנו כאחד ממאור פניך. כי ממאור פניך נתת לנו יי אלהינו. תורה וחיים. אהבה וחסד. צדקה ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת בשלום:
בעשי"ת מוסיפים: ובספר חיים ברכה ושלום. נזכר ונכתב לפניך.
אנו וכל עמך בית ישראל לחיים ולשלום:
ברוך אתה יי. המברך את עמו ישראל בשלום. אמן:
עד כאן חזרת השליח ציבור. ובתפילת לחש ממשיכים:
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יי צורי וגאלי:

אלהי. נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. יהיו כמץ לפני רוח. ומלאך יי דחה: עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינך וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יי צורי וגאלי:

עושה שלום במרומיו, הוא ברחמיו וחסדיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. וינחמנו בציון ויבנה ברחמיו את ירושלים בחיינו ובימינו בקרוב אמן ואמן:

בראש חודש אומר כאן הלל ובסופו קדיש תתקבל

בימים שאין נופלים על פניהם אומר כאן השליח ציבור חצי קדיש.

יתגדל ויתקדש שמיה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותיה וימלוך מלכותיה ויצמח פרקניה ויקרב משיחיה ויפרוק עמיה. בחייכון וביומיכון ובחייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) ומיד אומרים הציבור והשליח ציבור עמהם: יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: ואומר שליח ציבור לבדו: יתברך: (אמן). וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמיה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן)

נפילת פנים ותחנון

אלו הימים שאין נופלים על פניהם. בראש חודש, בחנוכה, בפורים (פרזים ומוקפין), **כל חודש ניסן, י"ד באייר, ל"ג בעומר, מר"ח סיון עד י"ב בחדש וי"ב בכלל, בט"ו באב, בערב ראש השנה, בערב יום הכיפורים, ממחרת יום הכיפורים עד סוף תשרי, בט"ו בשבט, בי"ד ובט"ו באדר א'**. (ולענין מנחה שלפניהם מרן כתב שלגבי ראש חודש וי"א שגם בחנוכה לא ליפול במנחה שלפניהם, אבל לגבי שאר הימים לא הזכיר ומשמע שדעתו ליפול. ויש שכתבו שלא ליפול בכל הימים גם במנחה שלפניהם, חוץ מערב ראש השנה וערב יום הכיפורים, שאז לכולי עלמא נופלים במנחה שלפניהם) **ובמוקפין אין נופלים על פניהם בט"ז באדר כשחל פורים דמוקפין בשבת, ובערב שבת במנחה. נהגו שלא ליפול על פניהם בבית האבל, אפילו אין שם אבל, בבית החתן** (כל שבעת ימי החופה), **בבית הכנסת ביום שהמילה תהיה שם, או אם אבי הבן או המוהל או הסנדק שם, והוא הדין כשהחתן מתפלל שם, אבל אם האבל מתפלל בבית הכנסת נופלים על פניהם** (אבל האבל עצמו לא יפול על פניו).

נופלים על פניהם ומטים גופם על צדם השמאלי ואומרים בלחש:

לפניך אני כורע ומשתחוה ומתחנן אדון העולם אלהי האלהים ואדני האדנים. כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים. מה נאמר ליהוה מה נדבר ומה נצטדק. חטאנו ועוינו והרשענו ומרדנו וסור ממצותיך וממשפטיך. לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים. השחרו פנינו מפני אשמתנו ונכספה קומתנו מפני עונותינו. אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש. אלהי, בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך. כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים. אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה למען שמך כמו שהבטחתנו על יד נביאך למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך לבלתי הכריתך. לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי. לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך. למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם. אנא יי אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו. סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. למען שמך יי וסלחת לעוני כי רב הוא. אדני | שמעה. אדני | סלחה. אדני. הקשיבה ועשה אל תאחר. למענך אלהי. כי שמך נקרא. על עירך ועל עמך:

עד כאן אומרים בלחש, ומגביהים ראשיהם ואומרים "אבינו מלכנו אבינו אתה" וכו'.

ובימי שני וחמישי מתחיל "אל מלך"

סדר תחנון לשני וחמישי

אומרים כל הציבור יחד עד "ושם נאמר":

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות. מוחל עון עמו. מסיר חטאת יראיו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחוטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח, ולא כרעתם להם גומל. אל הורתנו לומר לפניך שלש עשרה. בעבור שלש עשרה זכור לנו ברית שלש עשרה מדות שלרחמים שחלה בם ענו לפניך מקדם. וכן כתוב בתורתך. וירד יי בענן. ויתיצב עמו שם. ויקרא בשם, יי. ושם נאמר:

ואומר השליח ציבור: ויעבר יי על פניו ויקרא:*

***יחיד אומר מצפץ מצפץ במקום יי | יי**

ואומרים כל הציבור והשליח ציבור עמהם בקול רם:

יי. | יי. אל רחום וחנון. ארך

אפים ורב חסד ואמת. נצר חסד לאלפים. נשא עון ופשע. וחטאה ונקה.

ואומר השליח ציבור: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

אלהינו ואלהי אבותינו. אל תעש עמנו כלה. תאחז ידך במשפט. בבא תוכחה נגדך. שמנו מספרך אל תמח. גשתך לחקור מוסר. רחמיך יקדמו רגזך. דלות מעשים בשורך. קרב צדק מאליך. הורנו בזעקנו לך. צו ישועתנו במפגיע. ותשיב שבות אהלי תם. פתחיו ראה כי שממו. זכור נמת. עדות לא תשכח מפי זרעו. חותם תעודה תתיר. סודך שים בלמודך. טבור אגן הסהר. נא אל יחסר המזג. יה דע את אשר ידעוך. מגר את הגוי אשר לא ידעוך. כי תשיב לבצרון. לכודים אסירי התקוה:

אומרים הציבור הוידוי בעמידה ובכפיפת קומה:

אנא אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מלכנו מתחנתנו. שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו אנחנו ואבותינו. אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי. העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף. רשענו. שחתנו. תעינו. תעבנו. תעתענו. סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב מרום. מה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי. אתה חופש כל חדרי בטן ורואה כליות ולב. אין כל דבר נעלם ממך. ואין נסתר מנגד עיניך. יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתמחול לנו על כל חטאתינו. ותכפר לנו על כל עונותינו. ותסלח לכל פשעינו. וסלחת לעונינו ולחטאתנו ונחלתנו. סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלכנו כי פשענו. כי אתה אדני טוב וסלח, ורב חסד לכל קוראיך. למען שמך יי. וסלחת לעוננו כי רב הוא. למען שמך יי תחינו. בצדקתך תוציא מצרה נפשנו. יי צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות. אשרי אדם בטח בך: יי הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: השיבנו יי. אליך ונשובה. חדש ימינו כקדם:

ואומר השליח ציבור: ויעבר יי על פניו ויקרא:*

*יחיד אומר מצפץ מצפץ במקום יי | יי

ואומרים כל הציבור והשליח ציבור עמהם בקול רם:

יי. | יי. אל רחום וחנון.

ארך אפים ורב חסד ואמת. נצר חסד לאלפים. נשא עון ופשע. וחטאה ונקה.*

ואומר השליח ציבור: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

(* יש הכופלים כאן שניים מקרא ואח"כ תרגום: ואעבר יי שכינתיה על אפוהי וקרא.

יי יי. אלהא רחמנא וחננא. מרחיק רגז ומסגי למעבד טבון וקשוט: נטיר טיבו לאלפי דרין. שביק לעוין. ולמרוד ולחובין. סלח:)

ואומרים כל הציבור בעמידה:

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפו. ולא יעיר כל חמתו: אתה יי לא תכלא רחמיך ממנו. חסדך ואמתך תמיד יצרונו: הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים. להודות לשם קדשך. להשתבח בתהלתך: אם עונות תשמר יה. אדני מי יעמד: כי עמך הסליחה. למען תורא: לא כחטאינו עשה לנו. ולא כעונתינו גמל עלינו: אם עונינו ענו בנו. יי. עשה למען שמך: זכר רחמיך יי. וחסדיך כי מעולם המה: יענך יי ביום צרה. ישגבך שם אלהי יעקב: יי הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: אבינו מלכנו חננו ועננו. כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה כרוב רחמיך. והושיענו למען שמך: ועתה אדני אלהינו. אשר הוצאת את עמך. מארץ מצרים ביד חזקה. ותעש לך שם כיום הזה. חטאנו רשענו: אדני. ככל צדקתך ישב נא אפך וחמתך. מעירך ירושלם הר קדשך. כי בחטאינו ובעונות אבתינו. ירושלם ועמך. לחרפה לכל סביבתינו: ועתה שמע אלהינו. אל תפלת עבדך ואל תחנוניו. והאר פניך. על מקדשך השמם. למען אדני: הטה אלהי | אזנך ושמע. פקח עיניך. וראה שממתינו. והעיר. אשר נקרא שמך עליה. כי לא על צדקתינו. אנחנו מפילים תחנונינו לפניך. כי על רחמיך הרבים: אדני | שמעה, אדני | סלחה. אדני. הקשיבה ועשה אל תאחר. למענך אלהי. כי שמך נקרא. על עירך ועל עמך: אבינו אב הרחמן. הראנו אות לטובה. וקבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ. יכירו וידעו כל הגוים. כי אתה יי אבינו אתה. אנחנו החמר ואתה יוצרנו. ומעשה ידך כלנו: אבינו מלכנו צורנו וגאלנו. חוסה יי על עמך. ואל תתן נחלתך לחרפה למשל בם גוים. למה יאמרו בעמים. איה אלהיהם: ידענו יי כי חטאנו. ואין מי יעמד בעדנו. אלא שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה. וכרחם אב על בנים רחם עלינו. חמול על עמך. ורחם על נחלתך. חוסה נא כרב רחמיך אל. חננו מלכנו וענני. לך יי הצדקה. עשה נפלאות בכל עת ועת. הבט נא והושיעה נא צאן מרעיתך. אל ימשל בנו קצף. כי לך יי הישועה. בך תוחלתנו. אלוה הסליחות אנא סלח נא. כי אל טוב וסלח אתה:

אנא מלך רחום וחנון. זכור והבט לברית בין הבתרים. ותראה לפניך עקידת יחיד. ולמען ישראל אבינו אל תעזבנו אבינו. ואל תטשנו מלכנו. ואל תשכחנו יוצרנו. ואל תעש עמנו כלה בגלותנו. כי אל מלך רחום וחנון אתה:

אין כמוך חנון ורחום. אלהינו. אין כמוך אל ארך אפים ורב חסד ואמת. הושיענו ורחמנו. מרעש ומרגז הצילנו. זכר לעבדיך. לאברהם ליצחק וליעקב. אל תפן. אל קשי העם הזה.

ואל רשעו ואל חטאתו: שוב מחרון אפך. והנחם על הרעה לעמך: והסר ממנו מכת המות כי רחום אתה. כי כן דרכך לעשות חסד חנם בכל דור ודור. אנא יי הושיעה נא. אנא יי הצליחה נא. אנא יי. עננו ביום קראנו. לך יי קוינו. לך יי חכינו. לך יי ניחל. אל תחשה ותעננו. כי נאמו גוים אבדה תקותם. כל ברך לך תכרע. וכל קומה לפניך תשתחוה:
הפותח יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים. נבהלה נפשנו מרב עצבונינו. אל תשכחנו נצח. קומה והושיענו. אל תשפוך חרונך עלינו כי עמך אנחנו בני בריתך. אל, הביטה. דל כבודנו בגוים. ושקצונו כטומאת הנדה. עד מתי עזך בשבי. ותפארתך ביד צר. עוררה גבורתך והושיענו למען שמך. המה יראו ויבשו ויחתו מגבורתם. אל ימעטו לפניך תלאותינו. מהר יקדמונו רחמיך בעת צרותינו. לא למעננו אלא למענך פעול. ואל תשחת את זכר שאריתנו. (כי לך מיחלות עינינו.) כי אל מלך רחום וחנון אתה. וזכור עדותנו בכל יום תמיד אומרים פעמים באהבה:
ואומרים כל הציבור עם השליח ציבור יחד בקול רם:
שמע, ישראל, יי | אלהינו, יי | אחד:
ואומר השליח ציבור:
יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך. והנחם על הרעה לעמך: שוב למען עבדיך. שבטי נחלתך:
וחוזרים הציבור ואומרים: "ה' אלהי ישראל" וכו'
תחינה ליום שני
יי. איה חסדיך הראשונים. אשר ספרו לנו אבותינו מלפנים. אשר עשית עמנו: בזמן כבודך שכן. באהל לשבתו מוכן. ושם ידבר עמנו: רחקת ממנו זיו השכינה. ועתה אנה פנה. אשר איננו פה עמנו: השיבהו לקדמותו, ויגברו בניך ואז יאמרו. הגדיל יי לעשות עמנו: מהר לרפא נגענו. שובנו אלהי ישענו. והפר כעסך עמנו:
תחינה ליום חמישי
יי. שארית פליטת אריאל. השכח חנות אל. אם קפץ באף רחמיו: מאס דבירו וספו. ויטרוף לעד אפו. ושחת רחמיו: ואיה נפלאותיו וחסדיו. אשר ספרו לנו עבדיו. אשר גמלם כרחמיו: אומר ברבות יגוני. נפלה נא ביד יי. כי רבים רחמיו: לדברו יחלנו והתנחמנו. חסדי יי כי לא תמנו. כי לא כלו רחמיו:
ואומרים הציבור:
יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך. והנחם על הרעה לעמך: שוב למען עבדיך. שבטי נחלתך:

ואומר שליח ציבור:
אל תקצף יי עד מאד. ואל לעד תזכר עון. הן הבט נא עמך כלנו: אל תנאץ למען שמך. אל תנבל כסא כבודך. זכר. אל תפר בריתך אתנו: אם עונינו ענו בנו. יי. עשה למען שמך. כי רבו משובתינו לך חטאנו: אדון סלח לנו: וחוזרים הציבור ואמרים: "לך חטאנו" וכו' ובכל יום שאומרים נפילת אפים ממשיכים ואומרים הציבור:
אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו. אבינו מלכנו חננו ועננו. כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה למען שמך הגדול והקדוש והושיענו:
ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו. זכר רחמיך יי וחסדיך. כי מעולם המה: אל תזכר לנו עונות ראשונים. מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: יהי חסדך יי עלינו. כאשר יחלנו לך: אם עונות תשמר יה. אדני מי יעמד: כי עמך הסליחה. למען תורא: יי הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: כי הוא ידע יצרנו. זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך. והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:
יתגדל ויתקדש שמיה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותיה וימלוך מלכותיה ויצמח פרקניה ויקרב משיחיה ויפרוק עמיה. בחייכון וביומיכון ובחייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) ומיד אומרים הציבור והשליח ציבור עמהם: יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: ואומר שליח ציבור לבדו: יתברך: (אמן). וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמיה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן)
בימים שאין קוראים בתורה, אומרים כאן "והוא רחום" וכו'

סדר היום

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: יי הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: יי צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות. אשרי אדם בטח בך: אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו. אשרי העם שיי אלהיו:
תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל־יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך

וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועזוז נוראתיך יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב־טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדל־חסד: טוב־יי לכל ורחמיו על־כל־מעשיו: יודוך יי כל־מעשיך וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע | לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל־עלמים וממשלתך בכל־דור ודור: סומך יי לכל־הנפלים וזוקף לכל־הכפופים: עיני־כל אליך ישברו ואתה נותן־להם את־אכלם בעתו: פותח את־ידך ומשביע לכל־חי רצון: צדיק יי בכל־דרכיו וחסיד בכל־מעשיו: קרוב יי לכל־קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון־יראיו יעשה ואת־שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את־כל־אהביו ואת כל־הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל־בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה. מעתה ועד עולם. הללויה:

למנצח מזמור לדוד: יענך יי ביום צרה ישגבך שם | אלהי יעקב: ישלח־עזרך מקדש ומציון יסעדך: יזכר כל־מנחתך ועולתך ידשנה סלה: יתן־לך כלבבך וכל־עצתך ימלא: נרננה | בישועתך ובשם־אלהינו נדגל ימלא יי כל־משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע | יי משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו | בשם־יי אלהינו נזכיר: המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: יי הושיעה המלך יעננו ביום־קראנו:

ובא לציון גואל. ולשבי פשע ביעקב. נאם יי: ואני. זאת בריתי אותם אמר יי. רוחי אשר עליך. ודברי אשר שמתי בפיך. לא ימושו. מפיך ומפי זרעך. ומפי זרע זרעך אמר יי. מעתה ועד עולם: ואתה קדוש. יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר: (יחיד אומר: קדשת יי צבאות וכו') קדוש. קדוש. קדוש יי צבאות. מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מדין ואמרין. קדיש בשמי מרומא בית שכינתיה. קדיש על ארעא עובד גבורתיה. קדיש בעלם עלמיא. יי צבאות מליא כל ארעא זיו יקריה: ותשאני רוח. ואשמע אחרי. קול רעש גדול. ברוך כבוד יי ממקומו:: ונטלתני רוחא. ושמעית בתרי. קל זיע סגיא. דמשבחין ואמרין. בריך יקרא דיהוה מאתר בית שכינתיה. יי ימלך לעלם ועד: יי מלכותיה לעלמא ולעלמי עלמיא:: יי אלהי אברהם יצחק וישראל אבתינו. שמרה זאת לעולם. ליצר מחשבות לבב עמך. והכן לבבם אליך: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפו. ולא יעיר כל חמתו: כי אתה אדני טוב וסלח. ורב חסד לכל קראיך: צדקתך צדק לעולם. ותורתך אמת: מי אל כמוך. נשא עון ועבר על פשע. לשארית נחלתו. לא החזיק לעד אפו. כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו. יכבש עונתינו. ותשליך. במצלות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב. חסד לאברהם. אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום יעמס לנו.

האל ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות. אשרי אדם בטח בך:

ברוך אלהינו ברוך אדונינו ברוך בוראנו שבראנו לכבודו. שהבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת על ידי משה רבנו חיי עולם נטע בתוכנו. הרחמן יפתח לבנו לתלמוד תורתו. ויתן בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו כרצונו ולעבדו בלבב שלם ובנפש חפצה. למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה. כן יהי רצון ורחמים מלפניך יי אלהינו שנחיה לשמור חקיך בעולם הזה ולימות המשיח כדי שנזכה ונירש טוב לחיי העולם הבא. למען יזמרך כבוד ולא ידם. יי אלהי לעולם אודך: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יי צורי וגאלי:

שיר של יום

מזמור ליום ראשון

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על־ימים יסדה ועל־נהרות יכוננה: מי־יעלה בהר־יי ומי־יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר־לבב אשר לא־נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים | ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי עזוז וגבור יי גבור מלחמה: שאו שערים | ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה: ואומרים "לדוד" וכו' כדלקמן.

מזמור ליום שני

שיר מזמור לבני־קרח: גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר־קדשו: יפה נוף משוש כל־הארץ הר־ציון ירכתי צפון קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע למשגב: כי־הנה המלכים נועדו עברו יחדו: המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו: רעדה אחזתם שם חיל כיולדה: ברוח קדים תשבר אניות תרשיש: כאשר שמענו | כן ראינו בעיר־יי צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד־עולם סלה: דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך: כשמך אלהים כן תהלתך על־קצוי־ארץ צדק מלאה ימינך: ישמח | הר־ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך: סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה: שיתו לבכם | לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: כי זה | אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על־מות: ואומרים "לדוד" וכו' כדלקמן.

מזמור ליום שלישי

מזמור לאסף אלהים נצב בעדת־אל בקרב אלהים ישפט: עד־מתי תשפטו־עול ופני רשעים תשאו־סלה: שפטו־דל ויתום עני ורש הצדיקו: פלטו־דל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו | ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל־מוסדי ארץ: אני־אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו: קומה אלהים שפטה הארץ כי־אתה תנחל בכל־הגוים: ואומרים "לדוד" וכו' כדלקמן.

מזמור ליום רביעי

אל־נקמות יי אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול על־גאים: עד־מתי רשעים | יי עד־מתי רשעים יעלזו: יביעו ידברו עתק יתאמרו כל־פעלי און: עמך יי ידכאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה־יה ולא־יבין אלהי יעקב: בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו: הנטע אזן הלא ישמע אם־יצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: יי ידע מחשבות אדם כי־המה הבל: אשרי | הגבר אשר־תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: כי | לא־יטש יי עמו ונחלתו לא יעזב: כי־עד־צדק ישוב משפט ואחריו כל־ישרי־לב: מי־יקום לי עם־מרעים מי־יתיצב לי עם־פעלי און: לולי יי עזרתה לי כמעט | שכנה דומה נפשי: אם־אמרתי מטה רגלי חסדך יי יסעדני: ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: היחברך כסא הוות יצר עמל עלי־חק: יגודו על־נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: ויהי יי לי למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם | את־אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יי אלהינו: ואומרים "לדוד" וכו' כדלקמן.

מזמור ליום חמישי

למנצח | על־הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: שאו־זמרה ותנו־תף כנור נעים עם־נבל: תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:

עדות | ביהוסף שמו בצאתו על־ארץ מצרים שפת לא־ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה: בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על־מי מריבה סלה: שמע עמי ואעידה בך ישראל אם־תשמע־לי: לא־יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר: אנכי | יי אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב־פיך ואמלאהו: ולא־שמע עמי לקולי וישראל לא־אבה לי: ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו: כמעט אויביהם אכניע ועל־צריהם אשיב ידי: משנאי יי יכחשו־לו ויהי עתם לעולם: ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך: ואומרים "לדוד" וכו' כדלקמן.

מזמור ליום ששי

יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף־תכון תבל בל־תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות | יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקלות | מים רבים אדירים משברי־ים אדיר במרום יי: עדתיך | נאמנו מאד לביתך נאוה־קדש יי לארך ימים: ואומרים "לדוד" וכו' כדלקמן.

מזמור לראש חודש

כשחל ראש חודש אומרים מזמור של־אותו יום ואחר כך מזמור של־ראש חודש. וכן בחול המועד ובחנוכה. ובראש חודש טבת, שחל בחנוכה, אומרים קודם מזמור של־ראש חודש ואחר כך מזמור של־חנוכה.

מזמור. שירו ליהוה | שיר חדש. כי נפלאות עשה. הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע יי ישועתו. לעיני הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל. ראו כל אפסי ארץ. את ישועת אלהינו: הריעו ליהוה כל הארץ. פצחו ורננו וזמרו: זמרו ליהוה בכנור. בכנור וקול זמרה: בחצצרות וקול שופר. הריעו לפני המלך יי: ירעם הים ומלאו. תבל וישבי בה: נהרות ימחאו כף. יחד הרים ירננו: לפני יי כי בא לשפט הארץ. ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

יי מלך ירגזו עמים. ישב כרובים תנוט הארץ: יי בציון גדול. ורם הוא על כל העמים: יודו שמך. גדול ונורא קדוש הוא: ועז מלך משפט אהב. אתה כוננת מישרים. משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: רוממו יי אלהינו. והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: משה ואהרן בכהניו. ושמואל בקראי שמו. קראים אל יי והוא יענם: בעמוד ענן ידבר אליהם. שמרו עדתיו וחק נתן למו: יי אלהינו אתה עניתם. אל נשא היית להם. ונקם על עלילותם: רוממו יי אלהינו. והשתחוו להר קדשו. כי קדוש יי אלהינו: ואומרים "לדוד" וכו' כדלקמן.

מזמור לחנוכה

מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך יי כי דליתני. ולא־שמחת איבי לי: יי אלהי. שועתי אליך ותרפאני: יי העלית מן־שאול נפשי. חייתני מירדי־בור: זמרו לייי חסידיו. והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו. חיים ברצונו. בערב ילין בכי. ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי. בל־אמוט לעולם: יי ברצונך העמדתה להררי עז. הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך יי אקרא. ואל־אדני אתחנן: מה־בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך: שמע יי וחנני. יי היה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי, פתחת שקי. ותאזרני שמחה: למען יזמרך כבוד ולא ידם, יי אלהי לעולם אודך: ואומרים "לדוד" וכו' כדלקמן.

מזמור לתעניות ולפורים

שיר מזמור לאסף: אלהים אל דמי לך. אל תחרש ואל תשקט אל: כי הנה אויביך יהמיון. ומשנאיך נשאו ראש: על עמך יערימו סוד. ויתיעצו על צפוניך: אמרו לכו ונכחידם מגוי. ולא יזכר שם ישראל עוד: כי נועצו לב יחדו. עליך ברית יכרתו: אהלי אדום וישמעאלים. מואב והגרים: גבל ועמון ועמלק. פלשת עם ישבי צור: גם אשור נלוה עמם. היו זרוע לבני לוט סלה: עשה להם כמדין. כסיסרא כיבין בנחל קישון: נשמדו בעין דאר. היו דמן לאדמה: שיתמו נדיבמו כערב וכזאב. וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו: אשר אמרו נירשה לנו. את נאות אלהים: אלהי שיתמו כגלגל. כקש לפני רוח: כאש תבער יער. וכלהבה תלהט הרים: כן תרדפם בסערך. ובסופתך תבהלם: מלא פניהם קלון. ויבקשו שמך יי: יבשו ויבהלו עדי עד. ויחפרו ויאבדו: וידעו כי אתה שמך יי לבדך. עליון על כל הארץ: ואומרים "לדוד" וכו' כדלקמן.

מזמור לתענית אסתר

למנצח על אילת השחר. מזמור לדוד: אלי אלי למה עזבתני. רחוק מישועתי דברי שאגתי: אלהי אקרא יומם ולא תענה. ולילה ולא דומיה לי: ואתה קדוש. יושב תהלות ישראל: בך בטחו אבתינו. בטחו ותפלטמו: אליך זעקו ונמלטו. בך בטחו ולא בושו: ואנכי תולעת ולא איש. חרפת אדם ובזוי עם: כל ראי ילעגו לי. יפטירו בשפה יניעו ראש: גל אל יי יפלטהו. יצילהו כי חפץ בו: כי אתה גחי מבטן. מבטיחי על שדי אמי: עליך השלכתי מרחם. מבטן אמי אלי אתה: אל תרחק ממני כי צרה קרובה. כי אין עוזר: סבבוני פרים רבים. אבירי בשן כתרוני: פצו עלי פיהם. אריה טרף ושאג: כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי. היה לבי כדונג. נמס בתוך מעי: יבש כחרש כחי. ולשוני מדבק מלקוחי. ולעפר מות תשפתני: כי סבבוני כלבים. עדת מרעים הקיפוני. כארי ידי ורגלי: אספר כל עצמותי. המה יביטו יראו בי: יחלקו בגדי להם. ועל לבושי יפילו גורל: ואתה יי אל תרחק. אילותי לעזרתי חושה: הצילה מחרב נפשי. מיד כלב יחידתי: הושיעני מפי אריה. ומקרני רמים עניתני: אספרה שמך לאחי. בתוך קהל אהללך: יראי יי הללוהו. כל זרע יעקב כבדוהו. וגורו ממנו כל זרע ישראל: כי לא בזה ולא שקץ ענות עני. ולא הסתיר פניו ממנו. ובשועו אליו שמע: מאתך תהלתי. בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו: יאכלו ענוים וישבעו. יהללו יי דרשיו. יחי לבבכם לעד: יזכרו וישבו אל יי כל אפסי ארץ. וישתחוו לפניך כל משפחות גוים: כי ליהוה המלוכה. ומשל בגוים: אכלו וישתחוו כל דשני ארץ. לפניו יכרעו כל יורדי עפר. ונפשו לא חיה: זרע יעבדנו. יספר לאדני לדור: יבאו ויגידו צדקתו. לעם נולד כי עשה: ואומרים "לדוד" וכו' כדלקמן.

מזמור לבית האבל

אומרים מזמור זה רק כשמתפללים בבית האבל.

למנצח לבני־קרח מזמור: שמעו זאת כל העמים. האזינו כל ישבי חלד: גם בני אדם גם בני איש. יחד עשיר ואביון: פי ידבר חכמות. והגות לבי תבונות: אטה למשל אזני. אפתח בכנור חידתי: למה אירא בימי רע. עון עקבי יסובני: הבטחים על חילם. וברב עשרם יתהללו: אח, לא־פדה יפדה איש. לא יתן לאלהים כפרו: ויקר פדיון נפשם. וחדל לעולם: ויחי עוד לנצח. לא יראה השחת: כי יראה חכמים ימותו. יחד כסיל ובער יאבדו. ועזבו לאחרים חילם: קרבם בתימו לעולם. משכנתם לדור ודר. קראו בשמותם עלי אדמות: ואדם ביקר בל ילין. נמשל כבהמות נדמו: זה דרכם כסל למו. ואחריהם בפיהם ירצו סלה: כצאן לשאול שתו, מות ירעם. וירדו בם ישרים לבקר. וצורם לבלות שאול, מזבל לו: אך־אלהים, יפדה נפשי מיד שאול. כי יקחני סלה: אל תירא כי יעשר איש. כי ירבה כבוד ביתו: כי לא במותו יקח הכל. לא ירד אחריו כבודו: כי נפשו בחייו יברך. ויודך כי תיטיב לך: תבוא עד דור אבותיו. עד נצח לא יראו אור: אדם ביקר, ולא יבין. נמשל כבהמות נדמו: ואומרים "לדוד" וכו' כדלקמן.

מזמור לבית החתן

אומרים מזמור זה רק כשמתפללים בבית החתן.

למנצח על ששנים לבני קרח משכיל שיר ידידת: רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר: יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על כן ברכך אלהים לעולם: חגור חרבך על ירך גבור. הודך והדרך: והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק ותורך נוראות ימינך: חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך: כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך: מר ואהלות קציעות כל בגדתיך מן היכלי שן מני שמחוך: בנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל לימינך בכתם אופיר: שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך: ויתאו המלך יפיך כי הוא אדניך והשתחוי לו: ובת צר במנחה פניך יחלו עשירי עם: כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה: לרקמות תובל למלך בתולות אחריה רעותיה מובאות לך: תובלנה בשמחת וגיל תבאינה בהיכל מלך: תחת אבתיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ: אזכירה שמך בכל דר ודר על כן עמים יהודוך לעולם ועד: ואומרים "לדוד" וכו' כדלקמן.

לדוד. אליך יי נפשי אשא: אלהי בך בטחתי אל אבושה. אל יעלצו אויבי לי: גם כל קויך לא יבשו. יבשו הבוגדים ריקם: דרכיך יי הודיעני. ארחותיך למדני: הדריכני באמתך ולמדני. כי אתה אלהי ישעי. אותך קויתי כל היום: זכר רחמיך יי וחסדיך. כי מעולם

המה: חטאות נעורי ופשעי אל תזכר. כחסדך זכר לי אתה. למען טובך יי: טוב וישר יי. על כן יורה חטאים בדרך: ידרך ענוים במשפט. וילמד ענוים דרכו: כל ארחות יי חסד ואמת. לנצרי בריתו ועדתיו: למען שמך יי. וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא יי. יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין. וזרעו יירש ארץ: סוד יי ליראיו. ובריתו להודיעם: עיני תמיד אל יי. כי הוא יוציא מרשת רגלי: פנה אלי וחנני. כי יחיד ועני אני: צרות לבבי הרחיבו. ממצוקותי הוציאני: ראה עניי ועמלי. ושא לכל חטאותי: ראה איבי כי רבו. ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי והצילני. אל אבוש כי חסיתי בך: תם וישר יצרוני. כי קויתיך: פדה אלהים את ישראל. מכל צרותיו:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר, וכל בניך למודי יי. ורב שלום בניך: אין קדוש כיהוה כי אין בלתך. ואין צור כאלהינו: כי מי אלוה מבלעדי יי. ומי צור זולתי אלהינו: אין כאלהינו. אין כאדנינו. אין כמלכנו. אין כמושיענו. מי כאלהינו. מי כאדנינו. מי כמלכנו. מי כמושיענו. נודה לאלהינו. נודה לאדנינו. נודה למלכנו. נודה למושיענו. ברוך אלהינו. ברוך אדנינו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו. אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדנינו. אתה הוא מלכנו. אתה הוא מושיענו. אתה תושיענו. אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך: ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יי: כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יי אלהינו לעולם ועד:

ועומד שליח ציבור ואומר קדיש תתקבל.

(ובראש חודש ובחול המועד אומרים כאן חצי קדיש ומתפללים מוסף, ואחר כך אומר קדיש תתקבל).

קדיש תתקבל

יתגדל ויתקדש שמיה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותיה וימלוך מלכותיה ויצמח פרקניה ויקרב משיחיה ויפרוק עמיה. בחייכון וביומיכון ובחייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) ומיד אומרים הציבור והשליח ציבור עמהם: יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: ואומר שליח ציבור לבדו: יתברך: (אמן). וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמיה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן)

בראש חודש ובחול המועד מתפללים כאן מוסף.

תתקבל צלותכון ותתעביד בעותכון וצלותהון ובעותהון דכל בית ישראל, קדם אבונא דבשמיא. יהא שלמא רבא מן שמיא, וסיעתא ופורקנא ורוחא וחנא וחסדא ורחמי, עליכון ועלנא ועל כל קהלהון דכל בית ישראל לחיים ולשלום ואמרו אמן. (אמן)

מכאן אומרים הציבור והשליח ציבור יחד:

עשה שלום במרומיו, הוא ברחמיו וחסדיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. וינחמנו בציון ויבנה ברחמיו את ירושלים בחיינו ובימינו בקרוב אמן ואמן:

פיטום הקטורת ועלינו

ואומרים כולם יחד:

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קים. כאשר צוית אתם על יד (משה) נביאך ככתוב בתורתך:

ויאמר יי אל משה קח לך סמים. נטף ושחלת וחלבנה. סמים ולבנה זכה. בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת. רקח מעשה רוקח. ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק. ונתתה ממנה. לפני העדת באהל מועד. אשר אועד לך שמה. קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר, והקטיר עליו. אהרן קטרת סמים. בבקר בבקר. בהיטיבו. את הנרת יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרת. בין הערבים יקטירנה. קטרת תמיד. לפני יי לדרתיכם:

תנו רבנן: פטום הקטרת כיצד. שלש מאות וששים ושמנה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה. ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים, ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים, כדי לקים בה מצות דקה מן הדקה. ואחד עשר סמנים היו בה ואלו הן: הצרי והצפרן, החלבנה והלבנה, משקל שבעים שבעים מנה. מור וקציעה, ושבלת נרד, וכרכום, משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר. קלופה שלשה. קנמון תשעה. בורית כרשינא תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא. ואם לא מצא יין קפריסין, מביא חמר חור עתיק. מלח סדומית רבע הקב. מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר: אף מכפת הירדן כל שהוא. אם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סמניה חיב מיתה.

רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף (נ"א: שרף) הנוטף מעצי הקטף. בורית כרשינא למה היא באה, כדי לשפות בה את הצפרן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא, כדי לשרות בו את הצפרן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד.

תניא. רבי נתן אומר: כשהוא שוחק אומר, הדק היטב היטב הדק, מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין, כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה: זה הכלל. אם כמדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל סמניה חיב מיתה.

תני בר קפרא: אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה שלשירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא: אלו היה נותן בה קרטוב שלדבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש, מפני שהתורה אמרה: כי כל שאר וכל דבש. לא תקטירו ממנו. אשה ליהוה:

למג' ר"ל

כשיש מות בעיר, חס ושלום, אומרים כאן תפלה זו:

רבון העולמים באנו לחלות פניך שתעצור המגפה מעלינו ולא תתן המשחית לבא אל בתינו. ורחם עלינו ועל טפנו ועל עוללינו ועל כל ישראל עמך. וקבל תפלתנו כמו שקבלת קטרת הסמים שהקטיר לפניך אהרן הכהן כאשר החל הנגף בעם שנאמר ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יי החל הנגף: ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם: ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: וכן פינחס שנאמר ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה: וכן דוד שנאמר ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יי לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל: כי אתה אבינו ולך תלויות עינינו. רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה שכן כתוב בתורתך והסיר יי ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך:

יי צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות. אשרי אדם בטח בך: יי הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו:

תנא דבי אליהו, כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן העולם הבא. שנאמר, הליכות עולם לו: אל תקרי הליכות, אלא הלכות. אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר, וכל בניך למודי יי. ורב שלום בניך: אל תקרי בניך אלא בוניך. יהי שלום בחילך. שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי. אדברה נא שלום בך. למען בית יי אלהינו. אבקשה טוב לך: וראה בנים לבניך. שלום על ישראל: שלום רב לאהבי תורתך. ואין למו מכשול: יי עז לעמו יתן. יי יברך את עמו בשלום:

מנהגנו יהודי תימן, וכך כתב מהרי"ץ זצוק"ל, שהשליח ציבור שונה מעט הלכות מהשלחן ערוך או פסקי הרמב"ם, וטוב לנהוג כך.

רבי חנניא בן עקשיא אומר. רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל. לפיכך הרבה להם תורה ומצות. שנאמר: יי חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר:

קדיש

יתגדל ויתקדש שמיה רבא. (אמן) דעתיד לחדתא עלמא ולאחאה מיתיא. ולמפרק חייא. ולמבני קרתא ירושלם. ולשכללא היכלא קדישא. ולמעקר פולחנא נוכראה מן ארעא. ולאתבא פולחנא די שמיה לאתריה. בהדריה בזיויה וביקריה. וימלוך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב (וי"ג ויבע) משיחיה ויפרוק עמיה. בחייכון וביומיכון ובחייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) ומיד אומרים הציבור והשליח ציבור עמהם: יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: ואומר שליח ציבור לבדו: יתברך: (אמן). וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמיה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן)

על ישראל, ועל רבנן, ועל תלמידיהון, ועל כל תלמידי תלמידיהון, דעסקין באוריתא (קדישתא) די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולנא חנא וחסדא ורחמי מן קדם אבונא דבשמיא ואמרו אמן. (אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא, וסיעתא ופורקנא ורוחא וחנא וחסדא ורחמי, עליכון ועלנא ועל כל קהלהון דכל בית ישראל לחיים ולשלום ואמרו אמן. (אמן)

מכאן אומרים הציבור והשליח ציבור יחד:

עשה שלום במרומיו, הוא ברחמיו וחסדיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. וינחמנו בציון ויבנה ברחמיו את ירושלים בחיינו ובימינו בקרוב אמן ואמן:

ואומר: ברכו את יי המבורך:

ועונים והוא עמהם:

ברוך יי המבורך לעולם ועד:

ואחר כך אומרים בעמידה:

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמנו ככל משפחות האדמה. שלא שם חלקנו (בעשי"ת: כהם) כחלקם ולא גורלנו ככל המונם. שהם משתחוים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושיע. (בעשי"ת: ומתפללים ללא יועיל). ואנחנו משתחוים לפני מלך מלכי המלכים (יש מוסיפים: הקדוש) ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ, מושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים.

הוא אלהינו ואין עוד. אמת מלכנו ואין זולתו. ככתוב בתורתו וידעת היום. והשבת אל לבבך. כי יי הוא האלהים. בשמים ממעל. ועל הארץ מתחת. אין עוד:
על כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך. להעביר גלולים מן הארץ. והאלילים כרות יכרתון, לתכן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך הגדול יקר יתנו. ויקבלו כלם עול מלכותך. ותמלוך עליהם לעולם ועד, כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך יי ימלך לעלם ועד. וכתוב, והיה יי. למלך על כל הארץ. ביום ההוא. יהיה יי. אחד ושמו אחד:
מתוך אפליקציה תְּכֶלַאל – סידור תפילה בנוסח הקדום והזן של קהילות קודש תימן יע"א – בלדי
© כל הזכיות שמורות לארגון "אור ההלכה" להפצת מסורת חכמי תימן
טלפון: 02-6420535 דוא"ל: or@shtaygen.co.il / www.temanim.org
לאנדרואיד קישור:
לאייפון קישור:

מנחה

אשרי

מתוך אפליקציה תְּכֶלַאל – סידור תפילה בנוסח הקדום והזן של קהילות קודש תימן יע"א – בלדי
© כל הזכיות שמורות לארגון "אור ההלכה" להפצת מסורת חכמי תימן
טלפון: 02-6420535 דוא"ל: or@shtaygen.co.il / www.temanim.org
כשאין שהות מתחילים מכאן.
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו:
יי הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו:
יי צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה:
יי צבאות. אשרי אדם בטח בך:
אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה:
אשרי העם שככה לו. אשרי העם שיי אלהיו:
תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד:

בכל־יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד׃
גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר׃
דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו׃
הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה׃
ועזוז נוראתיך יאמרו וגדלתך אספרנה׃
זכר רב־טובך יביעו וצדקתך ירננו׃
חנון ורחום יי ארך אפים וגדל־חסד׃
טוב־יי לכל ורחמיו על־כל־מעשיו׃
יודוך יי כל־מעשיך וחסידיך יברכוכה׃
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו׃
להודיע | לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו׃
מלכותך מלכות כל־עלמים וממשלתך בכל־דור ודור׃
סומך יי לכל־הנפלים וזוקף לכל־הכפופים׃
עיני־כל אליך ישברו ואתה נותן־להם את־אכלם בעתו׃
פותח את־ידך ומשביע לכל־חי רצון׃
צדיק יי בכל־דרכיו וחסיד בכל־מעשיו׃
קרוב יי לכל־קראיו לכל אשר יקראהו באמת׃
רצון־יראיו יעשה ואת־שועתם ישמע ויושיעם׃
שומר יי את־כל־אהביו ואת כל־הרשעים ישמיד׃
תהלת יי ידבר פי ויברך כל־בשר שם קדשו לעולם ועד׃
ואנחנו נברך יה. מעתה ועד עולם. הללויה׃
עומד שליח ציבור ואומר׃
יתגדל ויתקדש שמיה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותיה וימלוך מלכותיה ויצמח פרקניה ויקרב משיחיה ויפרוק עמיה. בחייכון וביומיכון ובחייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא׃ יתברך׃ (אמן).
וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמיה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן)

תפילת העמידה

אדני שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:
ברוך אתה יי. אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדל הגבר והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל. זוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם:
בעשי"ת מוסיפים: זכרנו לחיים. אל מלך חפץ בחיים. כתבנו בספר חיים. למענך אלהים חיים אל חי:
מלך רחמן מושיע ומגן. ברוך אתה יי. מגן אברהם:
אתה גבור לעולם, אדני. מחיה מתים אתה (נ"א אתה). רב להושיע.
בקיץ: מוריד הטל.
בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם.
מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. רופא חולים סומך נופלים מתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות. ומי דומה לך. ממית ומחיה:
בעשי"ת מוסיפים: מי כמוך אב הרחמן. זוכר יצוריו ברחמים לחיים:
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי. מחיה המתים:
קדושה
סדר הקדושה לחזרת הש"ץ
נקדישך ונעריצך ונשלש לך קדשה משלשת כדבר האמור על יד נביאך: וקרא זה אל זה ואמר: ועונין הציבור והשליח ציבור יחד: קדוש. קדוש. קדוש יי צבאות. מלא כל הארץ כבודו: ואומר השליח ציבור לבדו: כבודו והודו מלא העולם כלו ומשרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו: ועונין הציבור והשליח ציבור יחד: משבחים ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו: ואומר השליח ציבור לבדו: ממקומך מלכנו תופיע ותתנשא ותמלוך עלינו כי מחכים אנו לך. מתי תמלוך בציון בקרוב בחיינו ובימינו. ועונין הציבור: אמן. ואומר השליח ציבור לבדו: תשכון תתגדל ותתקדש בתוך ירושלם עירך לדור ודור ולנצח נצחים ועינינו תראינה במלכות עזך כדבר האמור בשירי קדשך על יד דוד עבדך משיח צדקך: ועונין הציבור והשליח ציבור יחד: ימלך יי לעולם אלהיך ציון. לדר ודר הללויה: ואומר השליח ציבור לבדו: לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. שבחך יי אלהינו מפינו לא ימוש כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי. האל הקדוש:
וממשיך "אתה חונן" וכו'
בעשרת ימי תשובה הש"צ אומר כאן "ובכן" וכו'

אתה קדוש. ושמך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אתה יי. האל הקדוש:

וממשיך "אתה חונן" וכו'

בעשרת ימי תשובה אומר כאן "ובכן" וכו'

ובכן לעשי"ת

ובכן, יתקדש שמך יי אלהינו על ישראל עמך: ובכן, תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך. ואימתך על כל מה שבראת. ויירואך כל המעשים. וישתחוו לפניך כל הברואים. ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון מלפניך. עז בידך וגבורה בימינך. ושמך נורא על כל מה שבראת: ובכן, תן כבוד לעמך. תהלה ליראיך. תקוה לדורשיך. פתחון פה למיחלים לך. שמחה לארצך. ששון לעירך. צמיחות קרן לדוד עבדך. ועריכת נר לבן ישי משיחך: ואז. צדיקים יראו וישמחו. וישרים יעלוזו. וחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה כלה כעשן תכלה. כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ ומלכות העליזה מהרה תעקור ותשבור: ותמלוך אתה הוא יי אלהינו מהרה על כל מעשיך. בירושלם עירך ובהר ציון משכן כבודך. ונגד זקניך כבוד, ככתוב וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יי צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד: ונאמר יי ימלך לעלם ועד: ונאמר: ויגבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש נקדש בצדקה. ברוך אתה יי. המלך הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש בינה. חננו מאתך דעה ובינה והשכל. ברוך אתה יי. חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבנו מלכנו לעבודתך. והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי. הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלכנו כי פשענו. כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יי. חנון ומרבה לסלוח:

ראה בעניינו. וריבה ריבנו. ומהר לגאלנו כי אל מלך גואל חזק אתה. ברוך אתה יי. גואל ישראל:

בתענית ציבור

בתענית ציבור, אומר שליח ציבור כשמתפלל בקול רם:

עננו יי אלהינו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אנחנו. אל תסתר פניך ממנו ואל תעלם אזנך משמוע תפלתנו. והיה קרוב לשועתנו. טרם נקרא ואתה תענה. טרם נדבר ואתה תשמע. כדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע.

כי אתה עונה בכל עת צרה וצוקה פודה ומציל מכל צרה. ברוך אתה יי. העונה בעת צרה: עד כאן

רפאנו יי אלהינו ונרפא. הושיענו ונושעה. והעלה רפואה שלמה לכל תחלואינו. כי אל רופא רחמן אתה. ברוך אתה יי. רופא חולי עמו ישראל:

בקיץ:

ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו. וברך את שנתינו (נ"א שנותינו) בטללי רצון ברכה ונדבה כשנים הטובות. ברוך אתה יי. מברך השנים:

וממשיך ואומר: "תקע בשופר" וכו'

בחורף:

ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו. וברך את שנתינו (נ"א שנותינו) ותן טל ומטר על פני האדמה. ושבע את העולם כלו מטובך. ורוה פני תבל מעשר מתנות ידיך. ושמרה והצילה יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה מכל מיני משחית. ומכל מיני פורעניות. ותן לה אחרית ותקוה ושובע ושלום וברכה כשנים הטובות. ברוך אתה יי. מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נס לקבץ את כל גליותינו מארבע כנפות הארץ לארצנו. ברוך אתה יי. מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה. ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה. ומלוך עלינו אתה לבדך ברחמים בצדק ובמשפט. ברוך אתה יי. מלך אוהב צדקה ומשפט:

בעשרת ימי תשובה חותם במקום "מלך אוהב צדקה ומשפט": המלך המשפט:

למשמדים אל תהי תקוה. כל המינים והמוסרים כרגע יאבדו. ומלכות זדון תעקור ותשבור מהרה בימינו. ברוך אתה יי. שובר אויבים ומכניע זדים:

על הצדיקים. ועל החסידים. ועל גרי הצדק. ועל שארית עמך בית ישראל יהמו רחמיך יי אלהינו. ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת. ושים חלקנו עמהם. לעולם לא נבוש. כי בשמך בטחנו ולישועתך נשענו. ברוך אתה יי. משען ומבטח לצדיקים:

בתשעה אב

בתשעה אב אומרים במקום תשכון:

רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלם עירך העיר האבלה החרבה השוממה הנתונה ביד זרים היושבת וראש לה חפוי כאשה עקרה שלא ילדה. ויבלעוה לגיונים וירשוה עובדי פסילים. ויתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ. על כן ציון במרר תבכה. וירושלם תתן קולה. לבי לבי על חלליהם. מעי מעי על הרוגיהם. ראה יי והביטה ורחם שוממותיה ונחמיה. כי אתה יי באש הצתה. ובאש אתה עתיד

לבנותה. ככתוב: ואני אהיה לה נאם יי. חומת אש סביב. ולכבוד אהיה בתוכה. ברוך אתה יי. בונה ירושלם:

וממשיך ואומר: "את צמח"

תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת. ובנה אותה בנין עולם במהרה בימינו. ברוך אתה יי. בונה ירושלים:

את צמח דוד מהרה תצמיח. וקרנו תרום בישועתך. ברוך אתה יי. מצמיח קרן הישועה:

שמע קולנו יי אלהינו. חוס ורחם עלינו. וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. בתענית ציבור אומרים כאן הציבור בתפילת לחש עננו. ואם לא אמרו וכבר חתם אינו חוזר.

עננו יי אלהינו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אנחנו. אל תסתר פניך ממנו ואל תעלם אזנך משמוע תפלתנו. והיה קרוב לשועתנו. טרם נקרא ואתה תענה. טרם נדבר ואתה תשמע. כדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה יי. שומע התפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל. ולתפלתם שעה. והשב העבודה אל דביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם מהרה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

יעלה ויבוא

בראש חדש, יום טוב, חול המועד, מוסיף

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא, יגיע, יראה, ירצה, ישמע, יפקד, יזכר (לפניך) זכרונינו, זכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, זכרון משיח בן דוד עבדך, זכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפלטה, לטובה, לברכה, לחן, לחסד ולרחמים.

בראש חדש ביום ראש החדש הזה,

בחוהמ"ע פסח ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג המצות הזה,

בחוהמ"ע סוכות ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג הסכות הזה,

לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. פקדנו בו לברכה. הושיענו בו לחיים. בדבר ישועה ורחמים. חוס וחננו, ורחם עלינו. ומלטנו בו מכל צרה ויגון, ושמחנו בו שמחה שלמה, כי אל מלך רחום וחנון אתה:

ותרצנו. ותחזינה עינינו בשובך לנוך לציון ברחמים כמאז. ברוך אתה יי. המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדר ודר נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. על נשמותינו הפקודות לך. על נסיך ונפלאותיך שבכל עת ועת, ערב ובקר וצהרים.

מודים דרבנן

בחזרת התפילה אומרים הציבור מודים דרבנן:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו אלהי כל בשר יוצרנו ויוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיתנו וקימתנו. כן תחיינו ותחננו. ותאסף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעבדך ולעשות רצונך בלבב שלם. על שאנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:

על הניסים

בחנוכה אומר

על הנסים ועל הגבורות, ועל המלחמות ועל התשועות, ועל הפדות ועל הפרקן, שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה:

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך בית ישראל, לבטלם מתורתך, ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. ומסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, ופשעים ביד עושי תורתיך. ועשית לך שם גדול בעולמך. ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם נסים וגבורות, כך עשה עמנו נסים וגבורות, בעת ובעונה הזאת:

בפורים אומר

על הנסים ועל הגבורות ועל התשועות שעשית עמנו ועם אבותינו בימים ההם בזמן הזה. בימי מרדכי ואסתר כשעמד המן הרע על עמך בית ישראל ובקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן. טף ונשים ביום אחד ושללם לבוז. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. ודנת את דינם. ורבת את ריבם. ונקמת את נקמתם. והפרת את עצתו. וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אתו ואת בניו על העץ. ועשית לך שם גדול בעולמך. ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם פלא ונסים כך עשה עמנו נסים וגבורות בעת ובעונה הזאת. ועל כלם יי אלהינו אנו מודים לך: הטוב, כי לא כלו רחמיך. המרחם, כי לא תמו חסדיך. כל החיים יהללו את שמך הגדול כי טוב האל הטוב.

בעשי"ת מוסיפים:

זכור רחמיך יי אלהינו וכבוש כעסך וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ברוך אתה יי. הטוב שמך ולך נאה להודות:

ברכת כהנים

בתענית ציבור אומרים ברכת כהנים כדלקמן. אם אין כהנים, אומר שליח ציבור בקול רם:

אלהינו ואלהי אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה האמורה לאהרן ולבניו הכהנים עם קדושיך כאמור:

יברכך יי וישמרך: (כן יהי רצון)

יאר יי | פניו. אליך ויחנך: (כן יהי רצון)

ישא יי | פניו אליך. וישם לך שלום: (כן יהי רצון)

ושמו את שמי על בני ישראל. ואני אברכם:

ואומר "שים שלום" וכו'

כשהכהנים עולים לדוכן מתפללים תפילה זו בלחש:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו, שתהיה הברכה שצויתנו לברך את עמך ישראל, ברכה שלמה. ואל יהי בה מכשול ועון מעתה ועד עולם:

כשמברכים שני כהנים (גם כשאחד מהם קטן) או יותר (גם כשאחד מהם קטן), המארי או הגדול שבציבור אומר: כהנים:

והכהנים מברכים בקול רם:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו בקדשתו שלאהרן. וצונו לברך את עמו ישראל באהבה: (אמן)

מקרא הש"צ הכהנים מלה במלה ומתחילים הכהנים: "יברכך". והשליח ציבור ממשיך: "יי":

יברכך. יי. וישמרך (אמן):

יאר. יי. | פניו. אליך. ויחנך (אמן):

ישא. יי. | פניו. אליך. וישם. לך. שלום (אמן):

ובעוד השליח ציבור אומר ברכת שים שלום, אומרים הכהנים בלחש:

עשינו מה שגזרת עלינו. עשה עמנו מה שהבטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים. וברך את עמך את ישראל:

מי שחלם חלום ונפשו עגומה עליו יטיבנו בפני ג', או יאמר בשעת נשיאת כפים נוסח זה (ורק בזמן שמאריכים בניגון התיבות עיין ש"ע סימן ק"ל)

רבונו שלעולם. אני שלך וחלומותי שלך. חלום חלמתי ואיני יודע מה הוא. אם טובים הם חזקם ואמצם כחלומו שליוסף. ואם צריכים רפואה רפאם כמי מרה על ידי משה. וכמרים מצרעתה. וכחזקיהו מחליו. וכמי יריחו על ידי אלישע. וכשם שהפכת קללת בלעם הרשע לברכה כן הפוך כל חלומותי עלי לטובה לחיים ולשלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים. עלינו ועל ישראל עמך. וברכנו כלנו כאחד ממאור פניך. כי ממאור פניך נתת לנו יי אלהינו. תורה וחיים. אהבה וחסד. צדקה ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת בשלום:

בעשי"ת מוסיפים: ובספר חיים ברכה ושלום. נזכר ונכתב לפניך.

אנו וכל עמך בית ישראל לחיים ולשלום:

ברוך אתה יי. המברך את עמו ישראל בשלום. אמן:

עד כאן חזרת השליח ציבור. ובתפילת לחש ממשיכים:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יי צורי וגאלי:

אלהי. נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. יהיו כמץ לפני רוח. ומלאך יי דחה: עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינך וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יי צורי וגאלי:

עושה שלום במרומיו, הוא ברחמיו וחסדיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. וינחמנו בציון ויבנה ברחמיו את ירושלים בחיינו ובימינו בקרוב אמן ואמן:

בראש חודש אומר כאן הלל ובסופו קדיש תתקבל

בימים שאין נופלים על פניהם אומר כאן השליח ציבור חצי קדיש.

יתגדל ויתקדש שמיה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותיה וימלוך מלכותיה ויצמח פרקניה ויקרב משיחיה ויפרוק עמיה. בחייכון וביומיכון ובחייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) ומיד אומרים הציבור והשליח ציבור עמהם: יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: ואומר שליח ציבור לבדו: יתברך: (אמן). וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמיה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן)

נפילת פנים והמזמורים

יש נוהגים ליפול על פניהם אם יש שהות. ומטים גופם על צדם השמאלי ואומרים:

לפניך אני כורע ומשתחוה ומתחנן אדון העולם אלהי האלהים ואדני האדנים. כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנוניו לפניך כי על רחמיך הרבים. מה נאמר לייי מה נדבר ומה נצטדק. חטאנו ועוינו והרשענו ומרדנו וסור ממצותיך וממשפטיך. לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים. השחרו פנינו מפני אשמתנו ונכספה קומתנו מפני עונותינו.

אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש. אלהי, בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך. כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים. אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה למען שמך כמו שהבטחתנו על יד נביאך למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך לבלתי הכריתך. לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי. לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך. למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם. אנא יי אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו. סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. למען שמך יי וסלחת לעוני כי רב הוא. אדני | שמעה. אדני | סלחה. אדני. הקשיבה ועשה אל תאחר. למענך אלהי. כי שמך נקרא. על עירך ועל עמך:

עד כאן אומרים בלחש ומגביהים ראשיהם ואומרים:

אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו. אבינו מלכנו חננו ועננו. כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה למען שמך הגדול והקדוש והושיענו. ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו. זכר רחמיך יי וחסדיך. כי מעולם המה: אל תזכר לנו עונות ראשונים. מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: יהי חסדך יי עלינו. כאשר יחלנו לך: אם עונות תשמר יה. אדני מי יעמד: כי עמך הסליחה. למען תורא: יי הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: כי הוא ידע יצרנו. זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך. והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

יתגדל ויתקדש שמיה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותיה וימלוך מלכותיה ויצמח פרקניה ויקרב משיחיה ויפרוק עמיה. בחייכון וביומיכון ובחייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך: (אמן). וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמיה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן)

תתקבל צלותכון ותתעביד בעותכון וצלותהון ובעותהון דכל בית ישראל, קדם אבונא דבשמיא. יהא שלמא רבא מן שמיא, וסיעתא ופורקנא ורוחא וחנא וחסדא ורחמי, עליכון ועלנא ועל כל קהלהון דכל בית ישראל לחיים ולשלום ואמרו אמן. (אמן)

עשה שלום במרומיו, הוא ברחמיו וחסדיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. וינחמנו בציון ויבנה ברחמיו את ירושלים בחיינו ובימינו בקרוב אמן ואמן:

מזמור קמא

מזמור לדוד יי קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי־לך: תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת־ערב: שיתה יי שמרה לפי נצרה על־דל שפתי: אל־תט־לבי לדבר | רע להתעולל עללות | ברשע את־אישים פעלי־און ובל אלחם במנעמיהם: יהלמני־צדיק | חסד ויוכיחני שמן ראש אל־יני ראשי כי־עוד ותפלתי ברעותיהם: נשמטו בידי־סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו: כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול: כי אליך | אלהים אדני עיני בכה חסיתי אל־תער נפשי: שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און: יפלו במכמריו רשעים יחד אנכי עד־אעבור:

מזמור קמב

משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה: קולי אל־יי אזעק קולי אל־יי אתחנן: אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד: בהתעטף עלי | רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח־זו אהלך טמנו פח לי: הביט ימין | וראה ואין־לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: זעקתי אליך יי אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים: הקשיבה | אל־רנתי כי־דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני: הוציאה ממסגר | נפשי להודות את־שמך בי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי:

מנהגינו כשמסמיכים מנחה לערבית אומרים מיד "והוא רחום" וכשאין מסמיכים התפילות אומרים "רבי חנניא" וקדיש.

רבי חנניא בן עקשיא אומר. רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל. לפיכך הרבה להם תורה ומצות. שנאמר: יי חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר:

יתגדל ויתקדש שמיה רבא. (אמן) דעתיד לחדתא עלמא ולאחאה מיתיא. ולמפרק חייא. ולמבני קרתא ירושלם. ולשכללא היכלא קדישא. ולמעקר פולחנא נוכראה מן ארעא. ולאתבא פולחנא די שמיה לאתריה. בהדריה בזיויה וביקריה. וימלוך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב (וי"ג ויבע) משיחיה ויפרוק עמיה. בחייכון וביומיכון ובחייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך: (אמן). וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמיה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן)

על ישראל, ועל רבנן, ועל תלמידיהון, ועל כל תלמידי תלמידיהון, דעסקין באוריתא (קדישתא) די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולנא חנא וחסדא ורחמי מן קדם אבונא דבשמיא ואמרו אמן. (אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא, וסיעתא ופורקנא ורוחא וחנא וחסדא ורחמי עליכון ועלנא ועל כל קהלהון דכל בית ישראל לחיים ולשלום ואמרו אמן. (אמן)
עשה שלום במרומיו, הוא ברחמיו וחסדיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. וינחמנו בציון ויבנה ברחמיו את ירושלים בחיינו ובימינו בקרוב אמן ואמן:
מתוך אפליקציה תְּכֶלַאל – סידור תפילה בנוסח הקדום והזן של קהילות קודש תימן יע"א – בלדי
© כל הזכיות שמורות לארגון "אור ההלכה" להפצת מסורת חכמי תימן
טלפון: 02-6420535 דוא"ל: or@shtaygen.co.il / www.temanim.org
לאנדרואיד קישור:
לאייפון קישור:

ערבית

ברכות ק'ש

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפו. ולא יעיר כל חמתו: (יי הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו):
ברכי נפשי את יי המבורך:
ברוך יי המבורך לעולם ועד:
ברכו את יי המבורך:
ברוך יי המבורך לעולם ועד:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בדברו מעריב ערבים, בחכמה פותח שערים. בתבונה משנה עתים. מחליף את הזמנים מסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו. בורא יומם ולילה. גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור. מעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ללילה. יי צבאות שמו קדוש ישראל. ברוך אתה יי, המעריב ערבים: (אמן)
אהבת עולם עמך ישראל אהבת. תורה ומצות חקים ומשפטים אותם למדת. על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקי רצונך ונשמח ונעלוז בדברי תורתך לעולם ועד. כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה. ואהבתך לא תסור ממנו לעולם ועד כי היא עטרת ראשנו ותפארתנו. ברוך אתה יי, אוהב את עמו ישראל לעד:
שמע, ישראל, יי, אלהינו, יי, אחד:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על־לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על־ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על־מזזות ביתך ובשעריך:

והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את־יי אלהיכם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: ונתתי מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן־יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף־יי בכם ועצר את־השמים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יי נתן לכם: ושמתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם אתם לאות על־ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את־בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על־מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבתיכם לתת להם כימי השמים על־הארץ:

ויאמר יי אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על־כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצות יי ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר־אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את־כל־מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם:

אמת.

יי אלהיכם.

אמת ואמונה כל זאת קים עלינו. כי הוא יי אלהינו ואנחנו ישראל עמו. אמת מלכנו ואפס זולתו. הפודנו מיד מלכים. הגאלנו מכף עריצים. האל הנפרע לנו מצרינו, והמשלם גמול לכל איבי נפשנו. השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו. המדריכנו על במות איבינו וירם קרננו על כל שונאינו. העושה לנו נקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם. המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוציא את ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בניו בין גזרי ים סוף, ואת רדפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע. ראו בנים את גבורתו הודו ושבחו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם. וענו שירה בשמחה רבה (נ"א: רבה) אמרו כלם: מי כמכה באלם יי, מי כמכה נאדר בקדש. נורא תהלת עשה פלא. יי ימלך לעלם ועד. ונאמר, גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל: ברוך אתה יי. גאל ישראל: (אמן)

השכיבנו יי אלהינו לשלום. והעמידנו מלכנו לחיים ולשלום. ופרוש עלינו סכת שלומך. ותקננו בעצה טובה מלפניך והגן בעדנו. ושמרנו והצילנו מכל דבר רע ומפחד לילה. ושבור השטן מלפנינו ומאחורינו, ושמור צאתנו ובואנו כי שומרנו ומצילנו אתה ובצל כנפיך תסתירנו כדבר שנאמר הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל:* ברוך אתה יי. שומר (את) עמו ישראל לעד. אמן: (אמן)

*יש שאין חותמים הברכה כאן אלא ממשיכים ואומרים:

ברוך שומר עמו ישראל לעד: ברוך יי לעולם אמן ואמן: ימלך יי לעולם אמן ואמן: וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יי הוא האלהים יי הוא האלהים: הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: כי לא יטש יי את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יי לעשות אתכם לו לעם: ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה: והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: אלהינו שבשמים קים שמך ומלכותך עלינו תמיד. בידך נפש החיים ונפש המתים: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: בידך אפקיד רוחי פדית אותי יי אל אמת: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך: יי הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה: ישראל נושע ביי תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד: יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו: להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו: כל הנשמה תהלל יה הללויה: ברוך יי ביום ברוך יי בלילה. ברוך יי בבקר ברוך יי בערב. ברוך יי בשכבנו ברוך יי בקומנו. תמיד נהללך סלה ונשיח באמונתך. ברוך אתה יי המולך בכבודו חי וקים תמיד ימלך לעולם ועד: (אמן)

יתגדל ויתקדש שמיה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותיה וימלוך מלכותיה ויצמח פרקניה ויקרב משיחיה ויפרוק עמיה. בחייכון וביומיכון ובחייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך: (אמן). וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמיה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן)

שמונה עשרה

אדני שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי. אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדל הגבר והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל. זוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם:

בעשי"ת מוסיפים: זכרנו לחיים. אל מלך חפץ בחיים. כתבנו בספר חיים. למענך אלהים חיים אל חי:

מלך רחמן מושיע ומגן. ברוך אתה יי. מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה (נ"א אתה). רב להושיע.

בקיץ: מוריד הטל.

בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם.

מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. רופא חולים סומך נופלים מתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות. ומי דומה לך. ממית ומחיה:

בעשי"ת מוסיפים: מי כמוך אב הרחמן. זוכר יצוריו ברחמים לחיים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי. מחיה המתים:

אתה קדוש. ושמך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אתה יי. האל הקדוש:

וממשיך "אתה חונן" וכו'

בעשרת ימי תשובה הש"צ אומר כאן "ובכן" וכו'

אתה קדוש. ושמך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אתה יי. האל הקדוש:

וממשיך "אתה חונן" וכו'

בעשרת ימי תשובה אומר כאן "ובכן" וכו'

ובכן לעשי"ת

ובכן, יתקדש שמך יי אלהינו על ישראל עמך: ובכן, תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך. ואימתך על כל מה שבראת. ויראוך כל המעשים. וישתחוו לפניך כל הברואים. ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון מלפניך. עז בידך וגבורה בימינך. ושמך נורא על כל מה שבראת: ובכן, תן כבוד לעמך. תהלה ליראיך. תקוה לדורשיך. פתחון פה למיחלים לך. שמחה לארצך. ששון לעירך. צמיחות קרן לדוד עבדך. ועריכת נר לבן ישי משיחך: ואז. צדיקים יראו וישמחו. וישרים יעלוזו. וחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה כלה כעשן תכלה. כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ ומלכות העליזה מהרה תעקור ותשבור: ותמלוך אתה הוא יי אלהינו מהרה על כל מעשיך. בירושלם עירך ובהר ציון משכן כבודך. ונגד זקניך כבוד, ככתוב וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יי צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו

כבוד: ונאמר יי ימלך לעלם ועד: ונאמר: ויגבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש נקדש בצדקה. ברוך אתה יי. המלך הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש בינה.

במוצאי שבת

ואתה הבדלת בין קדש לחול (נ"א לחול) ובין אור לחשך. ובין ישראל לגוים (נ"א לעמים). ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. כשם שהבדלת בין קדש לחול (נ"א לחול) כך פדנו והצילנו מכל מיני משחית ומכל מיני פורעניות המתרגשות לבא בעולם ושמרנו מן הכל ו

חננו מאתך דעה ובינה והשכל. ברוך אתה יי. חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבנו מלכנו לעבודתך. והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי. הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלכנו כי פשענו. כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יי. חנון ומרבה לסלוח:

ראה בעניינו. וריבה ריבנו. ומהר לגאלנו כי אל מלך גואל חזק אתה. ברוך אתה יי. גואל ישראל:

רפאנו יי אלהינו ונרפא. הושיענו ונושעה. והעלה רפואה שלמה לכל תחלואינו. כי אל רופא רחמן אתה. ברוך אתה יי. רופא חולי עמו ישראל:

בקיץ:

ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו. וברך את שנתינו (נ"א שנותינו) בטללי רצון ברכה ונדבה כשנים הטובות. ברוך אתה יי. מברך השנים:

וממשיך ואומר: "תקע בשופר" וכו'

בחורף:

ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו. וברך את שנתינו (נ"א שנותינו) ותן טל ומטר על פני האדמה. ושבע את העולם כלו מטובך. ורוה פני תבל מעשר מתנות ידיך. ושמרה והצילה יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה מכל מיני משחית. ומכל מיני פורעניות. ותן לה אחרית ותקוה ושובע ושלום וברכה כשנים הטובות. ברוך אתה יי. מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נס לקבץ את כל גליותינו מארבע כנפות הארץ לארצנו. ברוך אתה יי. מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה. ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה. ומלוך עלינו אתה לבדך ברחמים בצדק ובמשפט. ברוך אתה יי. מלך אוהב צדקה ומשפט:

בעשרת ימי תשובה חותם במקום "מלך אוהב צדקה ומשפט": המלך המשפט:
למשמדים אל תהי תקוה. כל המינים והמוסרים כרגע יאבדו. ומלכות זדון תעקור ותשבור מהרה בימינו. ברוך אתה יי. שובר אויבים ומכניע זדים:
על הצדיקים. ועל החסידים. ועל גרי הצדק. ועל שארית עמך בית ישראל יהמו רחמיך יי אלהינו. ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת. ושים חלקנו עמהם. לעולם לא נבוש. כי בשמך בטחנו ולישועתך נשענו. ברוך אתה יי. משען ומבטח לצדיקים:
בתשעה אב
בתשעה אב אומרים במקום תשכון:
רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלם עירך העיר האבלה החרבה השוממה הנתונה ביד זרים היושבת וראש לה חפוי כאשה עקרה שלא ילדה. ויבלעוה לגיונים וירשוה עובדי פסילים. ויתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ. על כן ציון במרר תבכה. וירושלם תתן קולה. לבי לבי על חלליהם. מעי מעי על הרוגיהם. ראה יי והביטה ורחם שוממותיה ונחמיה. כי אתה יי באש הצתה. ובאש אתה עתיד לבנותה. ככתוב: ואני אהיה לה נאם יי. חומת אש סביב. ולכבוד אהיה בתוכה. ברוך אתה יי. בונה ירושלם:
וממשיך ואומר: "את צמח"
תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת. ובנה אותה בנין עולם במהרה בימינו. ברוך אתה יי. בונה ירושלים:
את צמח דוד מהרה תצמיח. וקרנו תרום בישועתך. ברוך אתה יי. מצמיח קרן הישועה:
שמע קולנו יי אלהינו. חוס ורחם עלינו. וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. בליל תענית ציבור וכן ביום, אומרים כאן הציבור בתפילת לחש עננו. ואם לא אמרו וכבר חתם אינו חוזר.
עננו יי אלהינו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אנחנו. אל תסתר פניך ממנו ואל תעלם אזנך משמוע תפלתנו. והיה קרוב לשועתנו. טרם נקרא ואתה תענה. טרם נדבר ואתה תשמע. כדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע.
כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה יי. שומע התפלה:
רצה יי אלהינו בעמך ישראל. ולתפלתם שעה. והשב העבודה אל דביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם מהרה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
יעלה ויבוא
בראש חדש, יום טוב, חול המועד, מוסיף

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא, יגיע, יראה, ירצה, ישמע, יפקד, יזכר (לפניך) זכרונינו, זכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, זכרון משיח בן דוד עבדך, זכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפלטה, לטובה, לברכה, לחן, לחסד ולרחמים.

בראש חדש ביום ראש החדש הזה,

בחוהמ"ע פסח ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג המצות הזה,

בחוהמ"ע סוכות ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג הסכות הזה,

לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. פקדנו בו לברכה. הושיענו בו לחיים. בדבר ישועה ורחמים. חוס וחננו, ורחם עלינו. ומלטנו בו מכל צרה ויגון, ושמחנו בו שמחה שלמה, כי אל מלך רחום וחנון אתה:

ותרצנו. ותחזינה עינינו בשובך לנוך לציון ברחמים כמאז. ברוך אתה יי. המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדר ודר נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. על נשמותינו הפקודות לך. על נסיך ונפלאותיך שבכל עת ועת, ערב ובקר וצהרים.

על הניסים

בחנוכה אומר

על הנסים ועל הגבורות, ועל המלחמות ועל התשועות, ועל הפדות ועל הפרקן, שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה:

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך בית ישראל, לבטלם מתורתך, ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. ומסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, ופשעים ביד עושי תורתיך. ועשית לך שם גדול בעולמך. ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם נסים וגבורות, כך עשה עמנו נסים וגבורות, בעת ובעונה הזאת:

בפורים אומר

על הנסים ועל הגבורות ועל התשועות שעשית עמנו ועם אבותינו בימים ההם בזמן הזה. בימי מרדכי ואסתר כשעמד המן הרע על עמך בית ישראל ובקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן. טף ונשים ביום אחד ושללם לבוז. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. ודנת את דינם. ורבת את ריבם. ונקמת את נקמתם. והפרת את עצתו. וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אתו ואת בניו על העץ.

ועשית לך שם גדול בעולמך. ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם פלא ונסים כך עשה עמנו נסים וגבורות בעת ובעונה הזאת. ועל כלם יי אלהינו אנו מודים לך: הטוב, כי לא כלו רחמיך. המרחם, כי לא תמו חסדיך. כל החיים יהללו את שמך הגדול כי טוב האל הטוב.

בעשי"ת מוסיפים:

זכור רחמיך יי אלהינו וכבוש כעסך וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ברוך אתה יי. הטוב שמך ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים. עלינו ועל ישראל עמך. וברכנו כלנו כאחד ממאור פניך. כי ממאור פניך נתת לנו יי אלהינו. תורה וחיים. אהבה וחסד. צדקה ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת בשלום:

בעשי"ת מוסיפים: ובספר חיים ברכה ושלום. נזכר ונכתב לפניך. אנו וכל עמך בית ישראל לחיים ולשלום:

ברוך אתה יי. המברך את עמו ישראל בשלום. אמן:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יי צורי וגאלי:

אלהי. נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. יהיו כמץ לפני רוח. ומלאך יי דחה: עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינך וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יי צורי וגאלי

עשה שלום במרומיו, הוא ברחמיו וחסדיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. וינחמנו בציון ויבנה ברחמיו את ירושלים בחיינו ובימינו בקרוב אמן ואמן:

במוצאי שבת אומר כאן השליח ציבור חצי קדיש

ואחריו אומרים הציבור ויהי נעם

יתגדל ויתקדש שמיה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותיה וימלוך מלכותיה ויצמח פרקניה ויקרב משיחיה ויפרוק עמיה. בחייכון וביומיכון ובחייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך: (אמן). וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמיה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן)

תתקבל צלותכון ותתעביד בעותכון וצלותהון ובעותהון דכל בית ישראל, קדם אבונא דבשמיא. יהא שלמא רבא מן שמיא, וסיעתא ופורקנא ורוחא וחנא וחסדא ורחמי, עליכון ועלנא ועל כל קהלהון דכל בית ישראל לחיים ולשלום ואמרו אמן. (אמן)
עשה שלום במרומיו, הוא ברחמיו וחסדיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. וינחמנו בציון ויבנה ברחמיו את ירושלים בחיינו ובימינו בקרוב אמן ואמן:

מזמורים ועלינו

ואומרים מזמורים אלו.

ובימי העומר סופרים כאן ספירת העומר בעמידה, ואחר כך אומרים מזמורים אלו:

מזמור ח

למנצח על־הגתית מזמור לדוד: יי אדנינו מה־אדיר שמך בכל־הארץ אשר־תנה הודך על־השמים: מפי עוללים | וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם: כי־אראה שמיך מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה: מה־אנוש כי־תזכרנו ובן־אדם כי תפקדנו: ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו: תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת־רגליו: צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי: צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים: יי אדנינו מה־אדיר שמך בכל־הארץ:

מזמור קכא

שיר למעלות אשא עיני אל־ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: אל־יתן למוט רגלך אל־ינום שמרך: הנה לא־ינום ולא יישן שומר ישראל: יי שמרך יי צלך על־יד ימינך: יומם השמש לא־יככה וירח בלילה: יי ישמרך מכל־רע ישמר את־נפשך: יי ישמר־צאתך ובואך מעתה ועד־עולם:

רבי חנניא בן עקשיא אומר. רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל. לפיכך הרבה להם תורה ומצות. שנאמר: יי חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר:

קדיש

יתגדל ויתקדש שמיה רבא. (אמן) דעתיד לחדתא עלמא ולאחאה מיתיא. ולמפרק חייא. ולמבני קרתא ירושלם. ולשכללא היכלא קדישא. ולמעקר פולחנא נוכראה מן ארעא. ולאתבא פולחנא די שמיה לאתריה. בהדריה בזיויה וביקריה. וימלוך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב (וי"ג ויבע) משיחיה ויפרוק עמיה. בחייכון וביומיכון ובחייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) ומיד אומרים הציבור והשליח ציבור עמהם: יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: ואומר שליח ציבור לבדו: יתברך:

(אמן). וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמיה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן)

על ישראל, ועל רבנן, ועל תלמידיהון, ועל כל תלמידי תלמידיהון, דעסקין באוריתא (קדישתא) די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולנא חנא וחסדא ורחמי מן קדם אבונא דבשמיא ואמרו אמן. (אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא, וסיעתא ופורקנא ורוחא וחנא וחסדא ורחמי, עליכון ועלנא ועל כל קהלהון דכל בית ישראל לחיים ולשלום ואמרו אמן. (אמן)

מכאן אומרים הציבור והשליח ציבור יחד:

עשה שלום במרומיו, הוא ברחמיו וחסדיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. וינחמנו בציון ויבנה ברחמיו את ירושלים בחיינו ובימינו בקרוב אמן ואמן:

שליח ציבור אומר:

ברכו את יי המבורך:

ועונים הציבור והוא עמהם:

ברוך יי המבורך לעולם ועד:

ואחר כך אומרים בעמידה:

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמנו ככל משפחות האדמה. שלא שם חלקנו (בעשי"ת: כהם) כחלקם ולא גורלנו ככל המונם. שהם משתחוים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושיע. (בעשי"ת: ומתפללים ללא יועיל). ואנחנו משתחוים לפני מלך מלכי המלכים (יש מוסיפים: הקדוש) ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ, מושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו ואין עוד. אמת מלכנו ואין זולתו. ככתוב בתורתו וידעת היום. והשבת אל לבבך. כי יי הוא האלהים. בשמים ממעל. ועל הארץ מתחת. אין עוד:

על כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך. להעביר גלולים מן הארץ. והאלילים כרות יכרתון, לתכן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך הגדול יקר יתנו. ויקבלו כלם עול מלכותך. ותמלוך עליהם לעולם ועד, כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך יי ימלך לעלם ועד. וכתוב, והיה יי. למלך על כל הארץ. ביום ההוא. יהיה יי. אחד ושמו אחד:

ברכות

ברכת המזון

מתוך אפליקציה תִּכְלַאל – סידור תפילה בנוסח הקדום והזן של קהילות קודש תימן יע"א – בלדי

© כל הזכיות שמורות לארגון "אור ההלכה" להפצת מסורת חכמי תימן

טלפון: 02-6420535 דוא"ל: or@shtaygen.co.il / www.temanim.org

מצוה לומר על השולחן דברי תורה, ויש להזהר בזה מאד.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הזן את העולם כלו, בטוב, בחן, בחסד, וברחמים. וטובו הגדול לא חסר לנו, ואל יחסר לנו לעולם ועד. כי הוא זן (ומזין), ומפרנס לכל. כאמור, פותח את ידך, ומשביע לכל חי רצון. ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. ברוך אתה יי, הזן ברחמיו את הכל:

נודה לך יי אלהינו, ונברכך מלכנו. כי הנחלת את אבתינו, ארץ חמדה, טובה ורחבה, ברית ותורה. ועל שהוצאתנו מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים. ועל תורתך שלמדתנו, ועל חקי רצונך שהודעתנו:

על הניסים

בחנוכה אומר

על הנסים ועל הגבורות, ועל המלחמות ועל התשועות, ועל הפדות ועל הפרקן, שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה:

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך בית ישראל, לבטלם מתורתך, ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. ומסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, ופשעים ביד עושי תורתיך. ועשית לך שם גדול בעולמך. ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם נסים וגבורות, כך עשה עמנו נסים וגבורות, בעת ובעונה הזאת:

בפורים אומר

על הנסים ועל הגבורות ועל התשועות, שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה:

בימי מרדכי ואסתר. כשעמד המן הרע על עמך בית ישראל, ובקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד, ושללם לבוז. ואתה ברחמיך הרבים,

עמדת להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. והפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית לך שם גדול בעולמך. ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם פלא ונסים, כך עשה עמנו נסים וגבורות, בעת ובעונה הזאת:

ועל כלם, יי אלהינו, אנו מודים לך, ומברכים את שמך. כאמור, ואכלת ושבעת, וברכת (מוזג הכוס במים) את יי אלהיך, על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה יי, על הארץ (מוזג הכוס במים) ועל המזון:

רחם יי אלהינו, על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך. ועל הבית הגדול והקדוש, שנקרא שמך עליו. ומלכות בית דוד משיחך, תחזיר למקומה בימינו:

יעלה ויבוא

בראש חדש, יום טוב, חול המועד, מוסיף

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא, יגיע, יראה, ירצה, ישמע, יפקד, יזכר (לפניך) זכרונינו, זכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, זכרון משיח בן דוד עבדך, זכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפלטה, לטובה, לברכה, לחן, לחסד ולרחמים.

בראש חדש ביום ראש החדש הזה,

בחוהמ"ע פסח ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג המצות הזה,

בחוהמ"ע סוכות ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג הסכות הזה,

לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. פקדנו בו לברכה. הושיענו בו לחיים. בדבר ישועה ורחמים. חוס וחננו, ורחם עלינו. ומלטנו בו מכל צרה ויגון, ושמחנו בו שמחה שלמה, כי אל מלך רחום וחנון אתה:

ובנה את ירושלים עירך בקרוב, כאשר דברת. ברוך אתה יי, בונה ברחמיו את ירושלים: (המברך אומר בלחש) אמן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. האל, אבינו, מלכנו, אדירנו, בוראנו, קדושנו קדוש יעקב. המלך הטוב והמטיב שבכל יום ויום, הוא גומלנו חן וחסד ורחמים וכל טוב: הרחמן ישתבח לדורי דורים: הרחמן יתפאר לנצח נצחים: הרחמן יפרנסנו בכבוד: [הרחמן יסמיכנו על הכבוד: הרחמן יטע שלום בינינו: הרחמן יגאל שכינת עזנו: הרחמן ישלח ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידינו: הרחמן יפתח לנו את ידו הרחבה: הרחמן יפתח לבנו ולב בנינו לתלמוד תורתו: הרחמן יגדלם לעבודתו ולירא‍תו: הרחמן ישלח רפואה שלמה לכלל חולי עמו בית ישראל:] (המתארח אצל חבירו המנהג שמוסיף

הרחמן יברך בעל הבית הזה: הרחמן יישר אורחותיו: הרחמן יצליח את דרכיו: הרחמן מכל צרה ונזק יצילהו:)

הרחמן יזכנו לימות המשיח, ולבנין בית המקדש, ולחיי העולם הבא: צריך ליתן לב לענות אמן גם אחרי הרחמן יזכנו לימות המשיח וכו'

מגדיל (ר"ח, חוהמ"ע, חנוכה ופורים אומר מגדול) ישועות מלכו, ועושה חסד למשיחו, לדוד ולזרעו עד עולם: כפירים רשו ורעבו, ודורשי יי לא יחסרו כל טוב: הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו: (ברוך האל המושיע):

מגדיל (בר"ח ובחוה"מ, בחנוכה ופורים, אומרים מגדול) ישועות מלכו, ועושה חסד למשיחו, לדוד ולזרעו עד עולם: כפירים רשו ורעבו, ודורשי יהוה לא יחסרו כל טוב: הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו: (ברוך האל המושיע):

מתוך אפליקציה תִּכְלַאל – סידור תפילה בנוסח הקדום והזן של קהילות קודש תימן יע"א – בלדי

© כל הזכיות שמורות לארגון "אור ההלכה" להפצת מסורת חכמי תימן

טלפון: 02-6420535 דוא"ל: or@shtaygen.co.il / www.temanim.org

לאנדרואיד קישור:

לאייפון קישור: